

Om

Kreditupplag och Frilager.

BERÄTTELSE

på nådig befallning afgifven till den af Kongl. Maj:t den 27 oktober 1882 tillsatta komité med uppdrag att verkställa utredning och uppgöra förslag till införande i den svenska tullagstiftningen af kreditupplags- och frilagersinstitutioner.

Till följd af det under den 15 december 1882 mig nädigst gifna uppdrag har jag dels sökt förskaffa mig kämmedom om anordningarne af i Köpenhamn varande *frilager* och *kreditupplag*, äfvensom om kreditupplaget i Christiania, dels besökt städerna London, Antwerpen, Amsterdam och Havre för att inhemta kämmedom angående der varande anordningar i enahanda eller likartade syften; och går nu att härom afgifva berättelse.

Kreditupplaget i Köpenhamn.

Det danska kreditupplaget, som grundar sig på kongl. förordningen den 1 februari 1797, hvilken ännu är gällande, har, enligt nämnde förordnings 55:te §, till väsendtligt ändamål att de handlande må kunna undgå att ligga i förskott med tullafgifterna å varor, som de ännu icke hafva afsatt. Förordningen definierar vidare kreditupplaget sålunda: *Det är kreditupplag, när utländska tullpligtiga varor, med kredit på de afgifter, som annars vid införseln skulle erläggas, strax af egaren få disponeras, mot det att tullafgiften senare inbetalas, för så vidt varorna förblifva i landet, men deremot de varor, som utföras ur riket, afskrifvas från kreditupplaget.* — Tiden för varornas liggande å kreditupplaget är härvid obegränsad.

„Det är,“ säger *Spønneck* (Om Toldvæsen i Almindelighed og det danske Toldvæsen i Særdeleshed, 2 del. sid. 276) „en stor eftergift, som den danska tullagstiftningen här gjort, måhända större än som är nödvändigt eller till och med i princip tillrådligt; men hvarpå handelsståndet nu en gång har vunnit ett slags häfd.“

I allmänhet är hvarje naturaliserad dansk köpman i de städer der utländskt gods får införas, berättigad att begagna sig af kreditupplaget i afseende å de varor, hvarmed han, enligt landets näringslagar har rätt att drifva handel, och derå, i bestämda minimiqvantiteter upplägga de varor, som för detta upplag äro tillåtna, för så vidt han visar sig disponera dertill tjenligt magasinrum, som af tullverket godkännes, och så länge han ställer sig till efterrättelse de föreskrifter, som för kreditupplaget äro gifna.

I Köpenhamn lemmas kreditupplagsrätt endast dem, som hafva handelsrätt som grosshandlare, samt till material-, brännvins-, timmer- och vinhandlare, hvarjemte som vilkor uppstälts att de skola föra ordentliga handelsböcker samt hafva packhus, der en beqväm sortering och undersökning af varorna är möjlig.

Den som, till kreditupplag berättigad, önskar sig deraf begagna, skall för tullauktoriteten på stället visa sin rätt dertill, enligt ofvanstående, hvarjemte alla delegarne i firman skola förpligta sig att med all sin egendom vara tullverket ansvarige för dess fordran hos firman.

Förändring i eller upphäfvande af en firma skall för tullkammaren genast tillkännagifvas. Försummas detta, afslutas strax vederbörandes kreditupplagskonto och all försuten tull indrifves.

Då icke alla varor äro af den natur att de kunna eller böra få läggas på kreditupplag; och då nödig ordning i räkenskapen fordrar att de upplagde varorna blott i vissa minimi-quantiteter böra ingå och uttagas, så angifvas i nu gällande danska tulltarif af den 4 juli 1863 de varuslag, som få uppläggas, för närvarande 71, samt uppläggnings- och uttagningsmängderne. Varuslagen äro öfver hufvud sådane som ej kunna förvexlas med dylika af inhemskt ursprung. Öfverstyrelsen är dock bemyndigad att tillåta äfven andra varors uppläggning, både i allmänhet och på enskilda tullplatser, när erfarenheten visar behovet deraf, äfvensom att bifoga ytterligare kontrollbestämmelser utöfver de allmänna, då tullkassans säkerhet sådant fordrar.

För på kreditupplag mottagne varor beräknas den tullafgift, som gäller då afräkning göres med upplagshafvaren. Afräkning sker, utom de allmänna kvar-talsafräkningarne (hvarom senare), hvarje gång tullen på en kreditupplagsvara förändras eller upphäfves, på det sätt att den behållning, som förefinnes vid tullverkets strax efter förändringens ikraftträdande företagna inventering, behandlas efter den nya tarifbestämmelsen, för så vidt denna behållning icke sedermera utföres ur tullterritoriet; hvaremot den del af upplaget, som vid inventeringen icke finnes i behåll, behandlas efter den äldre afgiftsbestämmelsen.

Vid in- eller utförsel från eller till utrikes ort eller transitupplag till- och fränskrifvas varorna icke i mindre quantiteter än de i tarifen utsatte. Vid öfverföring från ett kreditupplag till ett annat följas såväl vid från- som tillskrifning de för den senare bestämda quantiteter.

Spritvaror få väl uppläggas på kreditupplag, men tullafgiften derfor får icke afskrifvas, då de angifvas vara ur riket åter utförda.

Öfverstyrelsen eger rätt att för enskilda tullplatser, der förhållanderne det fordra, tillåta afskrifning af provianteringsartiklar i mindre quantiteter än de i tarifen bestämda; af förhydningsplåtar, bultar, tagvirke och andra inventariepersedlar,

som användas till reparation af främmande haverister och deras förseende med nödige inventarier; af duk, sydd till säckar, äfven såsom emballage om utgående varor, enligt säckarnes vikt och af segelduk, som användes till nya eller reparerade utgående segel.

Sockerraffinadörer, bosatte i tullterritoriet, äro berättigade till kredit på tullen för oraffineradt socker, så länge de för tullverket kunna förevisa detsamma i oraffineradt eller raffineradt tillstånd, dock ej utöfver en tid af $1\frac{1}{4}$ år, med vilkor att för tullens rigtiga erläggande ställes sådan borgen, som af öfverstyrelsen godkännes såsom betryggande. Tullafgiften för sådant socker är den som gäller då upplaget sker, så att en under kredittiden inträdande förändring i tullsatsen är utan inflytande på den krediterade tullens belopp. I detta sockerupplag beviljas ingen afskrifning för export.

Socke-
upplaget.

Från transitupplag kunna varor af tillätne slag och mängder öfverföras på kreditupplag (men ej tvertom) och behandlas då som vore de direkt inkomne från utrikes ort. Det är ock tillåtet för en kreditupplagshafvare att, för att uppnå erforderligt tillskrifningskvantum, efter vederbörliga transporter till kreditupplag angifva särskilda, på olika tider och till olika personer inkomne och på transitupplag liggande varor.

Transporter
till
kreditupplag.

Likaledes få varor, som till ett kreditupplag äro inkomne, derifrån, med dervid häftande afgifter och med fortsatt upplagsrätt, öfverföras till annat kreditupplag i samma eller annan stad i riket. De fränskrifvas då det upplag, hvarifrån de utföras och tillskrifvas det, dit de ingå. Men denna från- och tillskrifning får icke ske i mindre än för tillskrifning bestämda kvantiteter.

Från frilager kunna varor öfverföras till kreditupplag. De anses då inkomma från utrikes ort.

Transport från kredit- till transitupplag är icke tillåten men väl till annat kreditupplag (se ofvan) och till frilager.

Transport
från
kreditupplag.

När och så ofta varor införas på kreditupplag, antingen från utrikes ort (och från frilager) eller från transitupplag, eller från ett annat kreditupplag; — eller varor afföras från kreditupplag till utrikes ort (och till frilager) eller till annat kreditupplag, skall detta för räkenskapsföraren (kreditoplagskassereren) skriftligen anmälas; men hvad upplagshafvaren uttager ur sitt upplag till förbrukning inom landet, det anmäler han endast vid hvarje fjerdedels års utgång, då af tullverket afräkning göres med honom om de tullafgifter han för det förflutna kvartalet har att erlægga och hans behållning undersökes.

Till säkerhet för de tullafgifter, hvarpå upplagshafvaren erhåller kredit eger statskassan

Tullverkets
säkerheter.

1. första panträtt i samtliga hans upplagsvaror, en för alla och alla för en;
2. företrädesrätt till betalning ur all hans öfriga egendom, varor eller effekter, som icke äro annars lagligen pantsatte.

3. Det är tullkammarföreståndaren tillåtet att, när och så ofta han anser det nödigt, mellan kvartalsafräkningarna inventera upplagsbehållningen för att undersöka huruvida tullkassan är tryggad för sin fordran; får han anledning att tvifla derpå, är han berättigad att, i brist af annan säkerhet, taga upplagsbehållningen, eller så stor del deraf som han anser tillräcklig, under kronans lås och strax begära laglig försäljning deraf. Men när en upplagshafvare ställer antaglig borgen eller annan säkerhet för tullafgifternas riktiga erläggande hvarje kvartal, är han befriad från inventering mellan kvartalsafräkningarna.

Borgensförbindelser och säkerheter, som erbjudas för krediterade upplagsrättigheter, bedömas af inspektören och kassereren gemensamt, enär båda därför stå i ansvar. I Köpenhamn tillkommer det overtoldinspektören att godkänna dylika säkerheter.

4. När en upplagshafvare dör eller gör cession skall „skiftesförvaltaren“ strax derom underrätta tullkammararen, som oförtöfvadt uppgifver hvad boet är skyldigt till tullkassan. De i boet befintliga upplagsvarorna böra derpå utan uppehåll på offentlig auktion försäljas och beloppet inkasseras af tullkammararen, som till rätten aflemnar det öfverskjutande, när öfverskott uppstår, men deremot, om tullverkets fordran icke fullt betäcket, gör påstående om bristens fyllande.

5. Har en upplagshafvare gjort cession efter att hafva bortsålt eller försingrat så mycket af sitt upplag, att det kvarblifna icke är tillräckligt för tullafgiftens betalande, då anses han såsom bedräglig gäldenär.

När en kreditupplagshafvare dör eller gör cession, har vederbörande tulltjensteman att, så snart det blir honom bekant, med en tullbetjent begifva sig till det eller de ställen, der upplaget är förvaradt, derå anbringa tullverkets lås och sigill, hvilket senare sättes vid sidan af rättens, så framt denna satt boet under försegling. Har detta ej skett, eger tulltjenstemannen att strax uppsätta en förteckning öfver kvarvarande upplagsvaror; men i motsatt fall kan sådan förteckning uppskjutas till boets öppnande genom rättens försorg, då tullverket i alla händelser bör vara representeradt.

Så snart förteckningen är uppgjord, har tullkammararen att af skiftesförvaltaren fordra att samtliga upplagsvaror, eller så mycket deraf som anses kunna inbringa det belopp tullkassan har att fordra, utan uppehåll på offentlig auktion försäljas; hvarefter tullkammararen inkasserar auktionsbeloppet, inbetalar boets skuld till tullkassan och aflemnar öfverskottet till skiftesförvaltaren. Räcker beloppet ej till, infordrar tullkammararen det bristande från boet genom en skrifvelse, som förses

med rättens påteckning och bilägges kreditupplags-räkenskapen; hvarjemte rapport om förhållandet ofördröjligen insändes till öfverstyrelsen.

Upplagsvarorna kunna deremot icke ställas till skifterättens fria disposition med mindre antingen samtliga tullafgifter inbetalas eller fullkomligt antaglig borgen lemmas. Dock bör, i denna senare händelse, anstånd med tullafgifternes erläggande icke gifvas längre än sex veckor från den dag auktion å boets tillgångar är hållen eller, när auktion icke eger rum, sex månader från den dag, då upplagshafvaren dog eller hans bo af skifterätten öfvertogs till behandling.

Utöfver hvad sålunda är föreskrifvet, eller på annat sätt, får anstånd med kreditupplagstillens erläggande icke af tullkamrarna på eget bevåg beviljas.

För varor, som från kreditupplaget afsättas till förbrukning inom landet, erläggas tullafgifterna hvarjt fjerdedels år, nemligen till den 1:e januari, 1:e april, 1:e juli och 1:e oktober, vid hvilka tider afräkning sker med upplagen för de senast förflytne tre månaderne.

Qvartals-
afräkning.

Inom fjerde dagen efter hvarje qvartals utgång skall hvarje upplagshafvare till kreditupplagskontoret ingifva egenhändigt underskrifven generalförklaring, hvilken handling skall upptaga af hvarjt och ett varuslag:

General-
förklaring.

- a) behållning vid förra qvartalets slut,
- b) uppläggning under det nu i fråga varande,
- c) transporter från andra upplag,
- d) summa af tillförseln,
- e) export till utlandet och transport till inländska orter,
- f) transport till annat kreditupplag i samma stad.
- g) afsättning till förbruk inom landet och
- h) behållning.

Den handling, som jemväl skall innehålla försäkran om att behållningen finnes i upplagshafvarens egen värjo samt uppgift om stället der den finnes upplagd, åtföljes af likaledes egenhändigt underskrifna „förklaringar“ dels öfver hans export, dels öfver transporter från och till hans eget till och från andra upplag i samma eller annan stad, om sådane egt rum.

Uteblifver en upplagshafvare med sin generalförklaring utöfver fyra dagar efter qvartalets slut, bötar han för första dagen 2 kronor, för andra dagen 6 kronor, för tredje dagen 10 kronor o. s. v.

På grund af denna generalförklaring utskrifves i kreditupplagskontoret för hvarje upplagshafvare en „inkvisitions-“ (inventerings) sedel, som upptager den uppgifna behållningen af hvarje varuslag, stället der upplaget befinner sig och tillika hvad som möjligen efter generalförklaringens afgifvande kan hafva upplaget tillförts.

Inven-
teringen.

Inventeringen, som tar sin början så snart alla dessa sedlar hunnit utskrifvas och om tiden för hvilken upplagshafvaren underrättas, verkställes i Köpenhamn af tre kontrolörer och sex assistenter, mellan hvilka samtliga upplagen fördelas, så att inventeringen på hvarje ställe alltid förrättas af en kontrolör och två assistenter. Härvid iakttages så vidt möjligt är att inventeringen af upplag med samma slags varor förrättas på samma dag, för att förekomma lån af varor från ett till annat upplag. Inventeringen af alla upplagen skall vara fullbordad innan utgången af första månaden i kvartalet. Varubehållningen skall vara så sorterad och upplagd, att hvarje slag för sig kan beqvämligen efterses; och skall för öfrigt lemnas tullbetjeningen allt bistånd och hjälp för förrättningens hastiga avslutande.

Som behållning godkännas blott varor i hela, orubbade emballager, såsom fat, tunnor, korgar, kistor, lådor, balar, mattor, bundtar, säckar eller andra sådana, i hvilka varorna inkommit. Finnes någon del vara uttagen ur dylikt emballage, räknas det i detsamma kvarvarande till de varor, som äro förfallne till förtullning. Behållning kan ej godkännas i mindre parti än det i tarifen bestämda fränskrifningsquantum.

Från nyss nämnde bestämmelse att behållningen blott kan förevisas i hela, orubbade emballager, undantagas dock sådana varor, som antingen inkomma oinpackade eller som nödvändigt måste uppäckas och sorteras på lagret, t. ex. manufakturvaror, krukmakarearbeten m. m. eller som för att ej förderivas måste störtas och utspridas, t. ex. kummin (hvar till dock fordras särskild tillåtelse för hvarje gång); vidare sådane varor, hvilkas emballager måste brytas på det att varan må kunna i mindre partier utföras mot afskrifning i upplaget och resten af de brutna originalemballagernas innehåll ompackas i mindre fullständiga omslag, hvilkas innehåll dock minst måste uppgå till fränskrifningsquantum, t. ex. indigo, kochenilj, åtskilliga andra färgämnen och droger samt thé, hvilket sistnämnda kan förevisas i fjerdedels-, half- och helskålpunds-paketer; vidare spirituosa och vin, som kunna förevisas såväl i originalfastager som öfverflyttade på lagerfat eller på mindre kärl, hvilka böra vara fulla och icke understiga fränskrifningsquantum, eller ock under samma vilkor tappade på flaskor. Hvad som icke i tarifbestämt quantum förevisas är förfallet till förtullning.

Till fartygsproviantering ämnadt kaffe och socker kan förevisas i mindre emballager om 20 skålpund och deröfver.

De som hafva harpojs, fotogén eller bergolja på upplag, skola iakttaga hvad derför särskildt är stadgadt, såsom att uppläggningsen skall ske utom staden, att lagret skall vara försäkradt mot eldfara, hvarom tullbetjeningen skall förvissa sig; samt bekosta denna betjeningens transport till och från upplagen m. m.

Förarbetningar af kreditupplagsvaror kunna icke uppvisas som behållning utan särskild tillåtelse. Sålunda kunna icke tobaksfabrikater antagas som behållning af tobaksblad och stjelk, sydda säckar icke som behållning af duk, sydda manufakturvaror icke som osydda väfnader, körsbärsbränvin, punsch och likör icke som drufbränvin, arrak eller rum m. m.

Under den tid kvartalsinventeringarne pågå få, vid straff af varans kon-
fiskation, inga upplagsvaror föras från ett till annat upplag i staden, utan att sådan
transport förut är för räkenskapsföraren anmäld och passersedel meddelad. Transport
under inven-
teringstiden.

När en upplagshafvare mellan generalförklaringens afgifvande och inven-
teringens afsatt något af den i samma förklaring uppförda behållning, så skall han
till inventeringsförrättningen aflemla skriftlig uppgift derom, den s. k. reversen, Reversen.
upptagande särskildt hvad som exporterats, transporterats och hvad som bör för-
tullas. Tullafgiften för detta sistnämnda är dock ej till betalning förfallen förr än
vid nästa kvartalsinventering — ett förhållande, som lätt kan föranleda till det
missbruk att hela eller en stor del af kvartalets afsättning upptages i reversen,
då upplagshafvaren sålunda kommer att åtnjuta 4, 5 à 6 månaders tullkredit i
stället för 1, 2 eller 3. Förrättningsmännen kunna dock ej göra något härvid, då
blott i allmänhet anledning icke förekommer att anse tullverkets fordran utsatt
för fara.

I det under Rigsdagens behandling nu varande förslaget till ny tullag är
„Reversen“ afskaffad och enligt detsamma skall tull erläggas för allt som vid in-
venteringen saknas, i likhet med hvad som gäller för det *utvidgade kreditupplaget*
(se nedanför!)

Då inventeringen är gjord och skäl till anmärkning ej finnes, tecknar för-
rättningen bevis derom på inventeringssedeln, med utsättande tillika att revers
finnes, om så är förhållandet.

Har en upplagshafvare till kvartalsräkningen angifvit större behållning
än som vid inventeringen finnes, anses de för mycket angifna varorna såsom afsatte
och skola förtullas, hvarjemte upplagshafvaren bötar samma varors halfva tullbe lopp

Inom åtta dagar efter inventeringen hos hvarje upplagshafvare inlemnar Tulliqviden.
denne till kreditupplagskontoret en angifning att klarera kreditupplagstullen för
sist förflutna kvartal, med utsättande deri af namn, tarifnummer („position“) och
kvantitet af de varor, för hvilka han är skyldig att erlägga tull, jemte dennas
belopp. Denna angifning förvaras i kontoret och i utbyte mot densamma och de
kontanta medlen erhåller han en af kreditoplagskassereren qvitterad tullräkning.
Försummar upplagshafvaren att på bestämd tid inbetala tullafgifterna, bötar han
en procent deraf dagligen till dess betalning sker eller fullt betryggande säkerhet ställes.
Men skulle inventeringsmännen anse att den befintliga varubehållningen ej utgör

tillräcklig säkerhet för tullverkets fordran, skall inbetalningen ske dagen efter inventeringen. Har upplagshafvaren ingen behållning, skall inbetalning af förfallen tullafgift ske genast.

Upp-
läggning. När varor angifvas till kreditupplag, packhusbehandlas de på vanligt sätt och atteras till mått, mål eller vikt, hvarefter upplagshafvaren, sedan varorna i tullräkenskapen uppförts på hans konto, eger att dem emottaga mot att han blir tullverket ansvarig för tullafgifterna samt underrättar räkenskapsföraren om upplagsstället.

På kreditupplag intaget gods får författningsenligt exporteras ur riket, förflyttas på annat kreditupplag i samma eller annan stad, af innehafvaren förbrukas eller försäljas.

Export. Vid export af kreditupplagsvaror utskrifver exportören angifningsinlaga i två exemplar, *prima* och *sekunda*, å godset, som ej får understiga det bestämda frånskrifningskvantum. Denna inlaga skall innehålla uppgift på orten dit försändningen sker, fartygets och skepparens namn, att varan utgår från afsändarens eget kreditupplag, kollinas märke, nummer och bruttovikt. På primainlagans baksida tecknas: „Att å andra sidan upptagne varor äro af mig utlemnade för att inlastas i det uppgifna fartyget och att samma varor icke med min vetskap eller vilja skola kvarstanna i riket eller dit insmugas, det försäkrar jag som ärlig man på tro och heder och under förlust af min upplagsrätt.“

När en upplagshafvare vill, med frånskrifning i sitt kreditupplag, exportera varor, som vid tiden för utförseln icke finnas der antecknade, måste han, innan han gör angifningen till utförsel, låta till sig i föreskrifven ordning transportera dessa varor från en annan upplagshafvare och låta anteckna transporten hos räkenskapsföraren. Försummas detta, så tillåtes icke, på grund af en sådan utförsel, någonsomhelst afskrifning, hvarken i afsändarens eller i den persons upplag, der varorna funnos uppförda, utan blifva dessa vid kvartalsafräkningen betraktade såsom inom landet afsatte.

På både *prima*- och *sekundain*lagan teckna bevakningstjenstemännen vid inlastningsstället (kontrolör och assistent) intyg om rigtigheten och om godsets inlastning i fartyget, hvarjemte expeditionen införes med löpande nummer i en särskild bok. Primainlagan återlemmas derefter till exportören, som har att förvara densamma till nästa afräkning med tullverket. Sekundan stannar hos bevakningen.

Straffbe-
stämmeiser. Handlar någon emot en af honom afgifven försäkran på tro och heder, så är det i fråga varande godset eller dess värde förbrutet och den skyldige förlorar rättigheten att vidare afge sådan försäkran.

Varor, som angifvits från kreditupplag till utförsel med ett redan utklareradt fartyg, skola, vid straff af konfiskation, föras direkt till samma fartyg, utan anläggning vid eller upptagning å annat fartyg.

Utbytes en till export angifven vara på svekfullt sätt mot en annan, eller återupplossas en redan inlastad vara utan anmälan, är straffet varans konfiskation. Har upplagshafvaren del häri, förlorar han sin upplagsrätt.

Angifvas andra eller flere upplagsvaror till export än som vid bevakningens eftersyn vid inlastningen förefinnas, betalar den angifvande i böter värdet af den del, som är origtigt eller för mycket angifven, så, att han bötar värdet af det som angifvits till export, men ej utföres, hvarjemte afskrifning i upplaget icke erhålles för det, som i stället utföres.

Vid transport till kreditupplag i annan stad *sjövägen* tillgår på samma sätt som vid export med prima- och sekundaangifningens förevisande vid vederbörligt hamnkontor; men den på primans baksida tryckta försäkringen behöfver då icke underskrifvas. Afsändaren har att sjelf förskaffa sig och vid nästa afräkning förevisa intyg från tullkammaren på ankomststället att varorna dit ankommit och angifvits till kreditupplag eller förtullats.

Transport till inrikes ort sjövägen.

Kan afsändaren ej förevisa detta intyg vid näst kommande afräkning, så anses godset som förbrukadt och tullafgiften för detsamma måste då erläggas.

Vid transport till inrikes ort *landvägen* med post eller annan lägenhet erfordras ingen föregående undersökning eller attest af tullbevakningen på afgangsstället, utan blott att afsändaren utfärdar prima- och sekundaangifningarne och låter dessa medfölja varan till bestämmelseorten, der angifningarne öfverlemnas till tullkammaren, för att varorne må blifva tillskrifne mottagarens kreditupplag, eller förtullade, hvarom attest tecknas å priman, hvilken tillställes afsändaren eller hans ombud. Sekundan stannar vid tullräkenskapen i ankomstorten. Det är afsändarens sak att sjelf förskaffa sig ankomstbeviset, emedan detta är vilkorét för varans afskrifning i hans upplag.

Transport till inrikes ort landvägen.

Vid transport landvägen, t. ex. med jernväg, till inländsk stad och export derifrån sjövägen till utrikes ort skola varorna åtföljas af prima- och sekundaangifning och erbjudas till undersökning antingen på „toldboden“, (tullverkets hufvudstation) eller i tullkontoret vid jernvägsstationen. Sedan försändelsen här blifvit bokförd, utfärdas tullpassersedel å varorna, hvilken tillställes bevakningen vid jernvägen, som har att undersöka varornas öfverensstämmelse med passersedeln och efter omständigheterna förse dem med tullplomb eller tullsiggill, såvidt sådant icke redan har skett, härom meddela attest på passersedeln, samt tillse att varorna med behöriga fraktsedlar försändas till exportorten.

Export via inländsk stad.

I detta fall har *räkenskapsföraren* att draga försorg om ankomstbevis från exportorten och sedan han på behörigt ställe i räkenskapen bilagt detta bevis och derom gjort anteckning på primaangifningen, återlemnas denna till afsändaren.

Transport från ett till annat upplag i samma stad.

Transport från ett till annat upplag i samma stad tillåtes endast då verklig omsättning af varor eger rum. Sådan transport skall genast skriftligen anmälas för kreditupplagskontoret, der densamma antecknas på aflemnarens och mottagarens konton i hufvudboken. Har ej sådan anmälan blifvit gjord, så kan transporten icke återopas vid afräkningen.

Afskrifning mot böter.

Kreditupplagskassereren är bemyndigad

att när primaangifningen *antingen* för sent, dock inom loppet af ett år efter utförelsen eller transporten, förevisas och är i behörig ordning, — *eller* när primaangifningen är förkommen, men försändningen befinner sig vara riktig och detta styrkes inom ett år, — *eller* när angifningen å utförda eller transporterade varor ej blifvit förevisad till annotation i vederbörligt hamnkonto, men afförelsen dock bevisas vara riktig, — *bevilja afskrifning* i vederbörandes kreditupplagskonto för varan mot böter af *fem procent* å tullbeloppet;

att när en upplagshafvare visar sig hafva genom export eller transport afsatt en vara, som ej enligt räkenskapen skolat finnas å hans upplag, och han således försummat att behörigen anmäla det denna vara blifvit från annat upplag till honom öfverförd, men sådan öfverförelse sedan inom ett år styrkes — och när primaangifningen genom misstag lyder på origtigt upplag, men rättelse inom ett år sker, — *bevilja afskrifning* i vederbörandes konto mot böter af *tio procent* å varans tullbelopp.

Det utvidgade kreditupplaget.

Genom beslut af den 10 december 1874 har Generaldirektoratet för Skatteväsenet medgifvit *manufakturhandlare i Köpenhamn* ett *utvidgadt kreditupplag* för manufakturvaror m. m., bestående deri

att med ett tillskrifningskvantum af 50 skålp. och ett fränskrifningskvantum af 2 skålp. kreditupplag tillåtes för tarifnumren 60 och 62 (flätade arbeten), äfvensom att afskrifning å n:r 60 får ske för utförelse till utrikes ort af hattar och mössor, sydde af stråflätningar, tillhörande detta n:r, samt likaledes afskrifning å n:r 62 för hattar, mössor och hatt-delar, sydde af stråflätningar, tillhörande detta n:r;

att med tillskrifning af 100 skålp. och fränskrifning af 5 skålp. kreditupplag tillåtes för varor under tarifnummer 138—150 och 155—160 (bomulls- och lingarn, linne- och hampväf, segelduk, brodérduk, glesa väfnader, ofärgade, färgade och tryckta bomullsväfnader, damast och dräll; vidare en del halvesiden ofärgadt och färgadt ullgarn, samt mattor, glesa väfnader och öfverskurna alnvaror af ylle) och

att med tillskrifning af 10 skålp. och fränskrifning af 1 skålp. kreditupplag tillåtes för tarifnumren 151—154 (silke, snörmakeriarbeten af silke, hel- och halvesidenväf).

För detta utvidgade kreditupplags begagnande äro följande villkor faststälde:

1. att transport mellan upplagen i Köpenhamn och afskrifning vid försändelser till annat inländsk kreditupplag endast tillåtes för de varor bland ofvan nämnde, som enligt tulltarifen äro berättigade till kreditupplag;

2. att krediten för de öfriga icke transportberättigade varorna ej får utsträckas utöfver fyra kvartaler för hvarje uppläggningspost;

3. att vid kvartalsinventeringen skeende efterangifningar (den s. k. reversen), äfven å gods som enligt tarifen är upplagsberättigadt, strax skola tullklareras;

4. att rätt till begagnande af det utvidgade kreditupplaget förloras vid försök till försuillning eller annan oredlighet;

5. att alla kontrollföreskrifter, som af tullverket anses nödiga, noga efterlefas;

6. att när band, blonder, spetsar, snörmakarearbeten och andra varor enligt föreskrifterne för det utvidgade kreditupplaget anmälas till utförsel, försedde med inlägg (bräder, papp m. m.) eller med askar och dylikt, på utförselangifningen tecknas försäkran på tro och heder att de till utförsel angifna varorna hafva inkommit på upplaget med samma inlägg eller omslag;

7. att kreditupplagsvaror, som utföras med ångfartyg, strax när de föras ombord inläggas i ett särskildt rum, som ända till fartygets afgang står under tullens bevakning;

8. att högre eller annorledes tullbeskattade varor vid utförseln icke anangifvas till afskrifning på andra tarifnummer än dem, till hvilka de höra och

9. att i utförselsangifningen varorna uppföras med rigtiga tarifnummer och särskildt de enligt tarifen kreditupplagsberättigade utmärkas, samt att kreditupplagsvaror vid utförseln icke sammanpackas med andra varor och att ej heller mindre kvantiteter af de till det utvidgade upplaget hörande varor utföras utan försvarlig inläggning.

Hvar och en som i allmänhet är berättigad till kreditupplag och på ansökning erhåller tillstånd att begagna sig af det utvidgade upplaget, skall underskrifva en försäkran att han underkastar sig dessa villkor och de straffbestämmelser, som i författningarne äro bestämda för förseelser vid införsel, under upplagsinventering och vid utförsel af kreditupplagsberättigade varor i allmänhet.

På grund af förenämnde punkt 2 skall generalförklaringen, i afseende å de till det utvidgade kreditupplaget hörande, icke transportberättigade varorna, innehålla uppgift å dagen då hvarje parti upplades.

Räken-
skapen.

Då en vara inkommer som önskas upplagd på kreditupplag, eller från transitupplag eller frilager förflyttad till kreditupplag, angifver godsegaren densamma i upplagskontoret, antingen med utsättande af varans namn och tarifnummer eller med tillkännagifvande af att innehället är honom obekant.

I förra fallet (bekant innehåll) införes angifningsinlagan i kreditupplagskontorets *Angifningsbok för bekant innehåll* — som för hvarje kvartal tillställs kontoret af chefen för revisionsdepartementet, försedd med hans påskrift — får der ett för kvartalet löpande nummer, hvarefter angifningen kommer till packhusförvaltningen, som derå tecknar attest öfver varan, underskrifven af en kontrolör och en assistent. Härefter återkommer angifningen med åtecknad attest till kreditupplagskontoret och införes dels i angifningsboken, hvori varans beskaffenhet, tarifnummer och vikt eller mått antecknas, dels i *Tullbok för uppläggnigen*, der äfven möjligen förfallen packhushyra debiteras och hvars löpande nummer, det s. k. slutnumret, åsättes angifningen. Nu utskrifves å kreditupplagskontoret en räkning å arbetspenningar och packhushyra, hvilken senare betalas såsnart varorna legat mer än åtta dagar i tullpackhuset eller på tullverkets inhägnade öppna plats, och utgör 1, 3 å 6 skilling pr 100 skålp. i månaden, efter varornas olika beskaffenhet. Denna räkning, qvitterad, tjenar godsegaren som frisedel, vid hvars förevisande han eger hemföra godset. De inbetalde arbetspenningarne afhemtas hvarje dag på kreditupplagskontoret af en förman för packhusarbetarne.

I senare fallet (då innehället angifves såsom obekant) införes angifningsinlagan i kreditupplagskontorets auktoriserade *Angifningsbok för obekant innehåll*, får der ett för kvartalet löpande nummer, hvarefter inlagan kommer till packhuset. Vid packhusbehandlingen kan då upptäckas att en del af innehället, såsom utgörande för små kvantiteter, ej får läggas på kreditupplag. Till följd deraf måste godsegaren skrifya en inlaga till förtullning af desse för små kvantiteter och sedan qvitterad räkning å tullen för desamma uppvisats å kreditupplagskontoret, erhåller han och betalar der räkning å arbetspenningar och packhushyra och afhemtar godset.

Vidare föras å kontoret

Kreditupplagskontorets upplagsbok, utgörande en sammanfattning af de båda angifningsböckerna samt inrättad med konton särskildt för hvarje upplagshafvare. Denna bok, som begagnas ett helt år, stannar på kontoret för nödiga framtida upplysningar,

Kreditupplagskontorets hufvudbok, upplagd för hvarje godsegare särskildt,

Kreditupplagskontorets transportböcker till upplagen och från upplagen (nemligen inom Köpenhamn), hvilka böcker med hvarandra skola öfverensstämma,

Kreditupplagskontorets förtullningsbok, hvori införes debiteringen af tull och böter samt

Kreditupplagskontorets kassabok, hvori, från tullboken för uppläggingen och förtullningsboken all i kontoret gjord debitering för kvartalet införes.

Upplagsräkenskaperne aflemnas för hvarje kvartal till revisionen.

Alla angifningsinlagor, transportanmälningar, räkningar, inventeringssedlar, generalförklaringar med dertill hörande förklaringar öfver transporter, samt betalnings-angifningar skola vara skrifne å tryckte blanketter.

Denna räkenskapsföring med nio särskilda böcker tyckes vara temligen vidlyftig och synes det som åtminstone tre deraf, nemligen angifningsboken för obekant innehåll, boken för uppläggingen och förtullningsboken skulle kunna undvaras.

Vid provinstullkamrarne gälla i hufvudsak samma regler för det allmänna kreditupplaget, som här blifvit angifna (det utvidgade upplaget finnes endast i Köpenhamn). Räkenskapen är dock vid mindre tullkamrar betydligt enklare, till följd deraf att särskilda kontor för kreditupplags-afdelningen der ej finnas, utan tullen för kreditupplagsvaror debiteras i samma journal som tullen å öfrige inkomme varor, och emedan alla afgifter uppbäras af en och samma person.

Toldinspektörerne i provinsstäderna äro anbefallda att så ofta som möjligt närvara vid kvartalsinventeringarne, i synnerhet i januari månad, då de kunna anses hafva större ledighet från andra göromål.

I Köpenhamn begagnas kreditupplagsrätten för närvarande af 606 firmor. Den inbetalda tullafgiften för kreditupplagsvaror derstädes under räkenskapsåret 1:e april 1881—1:e april 1882 utgjorde kr. 9,507,922,¹³ samt tullen för det vid samma räkenskapsårs slut å kreditupplag qvarliggande gods kr. 9,168,714,²⁷.

Under samma år utgjorde antalet uppläggingar 27,028, inkomme primasedlar (exporter samt transporter till kreditupplag i andra städer) omkring 20,000, transporter mellan upplagen i Köpenhamn 4,249 och inkomme generalförklaringar 2,403.

Kreditupplagskontoret förestås af en kasserer och personalen består för öfrigt af tvenne fullmäktige och sju kontorister. Till detta kontors handläggning höra dock, utom den egentliga kreditupplags-räkenskapen, äfven konfiskationer, försäljning af förbrutne och i packhuset öfverlegade varor samt af gamla inventarier, aflöningsverket m. m.

Frilagret i Köpenhamn.

Frilager finnas för närvarande endast i Köpenhamn och Helsingör. Denna inrättning grundar sig på *Lov om Frilagere och Fridokker* af den 4 december 1863 och de närmare föreskrifterne derfor innehållas dels i *Generaldirektoratets for Skattevaesenet Bekjendtgjørelse angaaende det almindelige Varefrilager paa Kjöbenhavns Toldbod* af den 28 mars 1866, dels i *Reglement for det ved Kjöbenhavns Toldsted i Henhold till Loven af 4 december 1863 oprettede Frilager for Spirituosa og Viin* af år 1865.

Den i ofvannämnde Lov angifna afsigt med frilagersinrättningen är att densamma skall tjena till fristad för varorna, så att dessa, antingen direkt från utrikes ort, eller från annat frilager, eller från i landet varande kredit- och transitupplag kunna införas på frilagret, der uppläggas och, för så vidt de lokala förhållandena tillåta, behandlas i alla afseenden som om de befunno sig utanför tullterritoriet, utan annan afgift, så länge de förblifva på frilagret, än fastställd hyra för nytjandet af de för tullverkets räkning inrättade frilagerslokaler samt utan någon inskränkning i hänseende till lagertiden, så länge nämnde afgift på anfordran erlägges.

Först vid afförande från frilagret erlägges tariffbestämd införselstull för varorna om de förblifva i tullterritoriet. Dock kunna varor från frilager också förflyttas på annat frilager och på transitupplag i kungligt eller privat packhus under tullens lås samt, om de dertill äro berättigade, på kreditupplag.

Enligt nämnde Lov af den 4 december 1863 må vid hvarje tullplats, för kommunal eller privat räkning, kunna inrättas frilager, hvarmed också *fridoekor* skola kunna förbindas dock under vilkor att tullstyrelsen, efter anställd undersökning af samtliga dit hörande förhållanden, dertill ger sitt bifall och att inrättningen utföres efter en nämnde styrelse förelagd och af henne godkänd plan.

Fridockans ändamål är att tjena till-partiel frihamn, så att fartyg der kunna inlöpa, lossa och lasta samt åter utgå, utan annan kontroll från tullverkets sida än den, som är af nöden för att försäkra tullterritoriet mot oloflig in- och utförsel af varor. Fridockan bör vara försedd med magasin för mottagande af lossade varor.

Regeringen har förbehållit sig rätt att bestämma hyran eller lagerafgiften äfvensom det vederlag, som enskildt frilager eller fridoeka skall till tullkassan er-

lägga för utgifterna vid den nödiga särskilda tullkontrollen. Öfriga reglementariska föreskrifter fastställas likaledes af regeringen.

För varor å frilager har staten intet ansvar, hvaremot ingen tullafgift erlägges för hvad som genom läckning förloras eller genom eldsvåda eller annan olyckshändelse förstöres.

Då de för tullverkets räkning inrättade frilager och fridockor närmast äro att anse lika med transitupplag i statens packhus, och de för annan räkning inrättade äro jemförlige med transitupplag i privat packhus, så tillämpas de allmänna straffbestämmelserne för öfverträdelser af tullförfattningarne jemväl i afseende å detta slags upplag.

Fridockor och enskilda frilager finnas ej i Danmark.

För det *allmänna frilagret* i Köpenhamn gälla följande speciela föreskrifter:

Allmänna
frilagret.

Hyran för lokalerne beräknas efter 2 kronor 50 öre per kvadrataln för halfår och betalas i förskott enligt upprättadt kontrakt. I hyran inbegripas arbetspenningar till tullverkets arbetsfolk på frilagret, utgifter för försegling, plombering och annan liknande tullbehandling.

Varor kunna införas på frilagret från utrikes ort, från transit- och kreditupplag samt från annat frilager. De kolli, som inkomma från utrikes ort eller från transitupplag i kungligt packhus få införas öppnade, endast med upptagande af deras bruttovigt. Men vid tillförsel från transitupplag i privat packhus och från kreditupplag underkastas varorna den undersökning, som är föreskrifven vid utförsel från dessa upplag till utrikes ort.

Till uppläggning på frilager äro förbjudne alla sådana varor, som antingen till följd af lokalernes beskaffenhet, eller på grund af deras eldfarlighet eller af hänsyn till andra varor icke egna sig till uppläggning, såsom våta varor, flytande syror, brännbara och lätt antändliga varor, sådana som förorsaka dam eller stank; vidare skrymmande jern- och trävaror och dylikt, som icke utan skada för lokalerne kunna der införas och behandlas.

Vill upplagshafvaren låta en annan på sina vägnar utföra förrättningarne på sitt frilager, skall han meddela skriftlig fullmagt för denne. Denna fullmagt förvaras hos Overtoldinspektoratet. När upplagshafvaren eller hans befullmäktigade ombud icke är tillstädes i frilagret, tillåtes ingen annan person tillgång till detsamma.

De trafikerande skola vara underkastade alla af tullverket gifna föreskrifter till kontroll och ordning i frilagret, och en hvar, som lemmar detsamma, skall utgå genom uppsynslokalen, der det står tullbetjeningen fritt att, om så nödigt synes, visitera de utpasserande. Eld och ljus få aldrig i frilagret begagnas och tillträde för fruntimmer är förbjudet.

Öfverbevisas någon om att nytja frilagret eller tillgången till detsamma till tullförsnilling, skall han, utom det att han är underkastad tullagens allmänna straffbestämmelser, hafva förverkat sin rätt att begagna frilagret och vara förpligtad att genast tullklarera eller utföra samtliga i hans lagerrum qvarliggande varor.

Med särskild tillåtelse af toldkassereren för hvarje gång kunna inhemska äfvensom förtullade utländska varor uppläggas på frilagret, och generaldirektoratet har vid åtskilliga tillfällen beviljat tullgodtgörelse för materialier till inhemska fabriker, när sådana uppläggas på frilager. Sålunda har restitution af bevisligen erlagd tull för materialet erhållits vid uppläggning af i staden tillverkade filthattar, af papper till notblad, räkenskapsböcker m. m.

Frilagret för
spritvaror
och vin.

För *spritfrilagret*, som består af tjugo särskilda lägenheter, och der sedan år 1867 äfven torra varor få uppläggas, gälla hufvudsakligen samma regler, som för det allmänna frilagret. Lagerhafvarne kunna der, i och för behandlingen af sina varor, införa förtullad ether, kulör, socker, oranger, citronsaft, bärsaft m. m. äfvensom oförtullade samt inhemska och förtullade fastager under erforderliga kontroller.

För sådana i spritfrilagret upplagde *torra* varor, som äfven äro tillätne till uppläggning å kreditupplag, får afskrifning ej ske i mindre quantiteter än som för detta upplag äro föreskrifne.

Frilagret för
fartygs
proviantering.

Det inom toldbodens område inrättade särskilda frilager för fartygs förseende med proviant och andra förnödenheter är af yngre datum. Reglerna för dessa lokalers uthyrning och begagnande äro af den 20 juli 1880. Lokalen består af åtskilliga försäljningsbodas, som af overtoldinspektoratet uthyras, liksom andra frilagerslokaler, enligt kontrakt. Tillförsel af varor till dessa provianteringsbutiker kan ske från utrikes ort, från det egentliga frilagret, från transitupplag eller från kreditupplag i öfverensstämmelse med de för hvarje fall i allmänhet gifna föreskrifter. Äfven inländska eller förtullade varor kunna från staden dit införas, men blifva då tullpligtiga och behandlas vid möjligen i fråga kommande återinförsel i staden såsom utländska varor.

Från dessa lager, som uteslutande äro inrättade för fartygs förseende med förnödenheter, får ingenting säljas till staden. Sker detta eller befines det hafva skett, konfiskeras varorna eller deras värde och lagerhafvaren är skyldig att böta intill 1000 kronor.

Endast till utrikes gående fartyg eller till uppläggning på toldboden för vidare behandling kunna varor föras från detta frilager. I först nämnda fall sker utförseln utan räkenskapsmessig eller annan kontrol från tullverkets sida än en allmän tillsyn öfver att varorna inlastas efter bestämmelsen.

Hvar och en som från detta frilager vill begifva sig in i staden, skall passera genom närmaste tullport, anmäla sig hos der posterade bevakning och vara underkastad visitation.

Då gods direkt från utrikes ort eller från transitupplag i tullens packhus skall uppläggas på frilager, behöfver det, som förut är anfördt, ej undersökas, utan väges endast brutto i packhuset, hvarefter det afföres till frilagret, packhushyran derstädes betalas och uppläggnings antecknas i *frilagrets upplagsbok*. Men vid uppläggnings från privat transitupplag skall godset i packhuset undersökas för utrönande af dess öfverensstämmelse med den på transitupplaget upplagda varan. — Packhusförvaltningen afger dagligen till frilagerskontoret en kontrollista å allt öfverfördt gods. Uppläggnings af gods på frilagren.

Öfverflyttning från kreditupplag till frilager sker med angifning å prima- och sekundainlaga, varorna undersökas på frilagret, priman återställes attesterad till lagerhafvaren för att biläggas hans generalförklaring och sekundan stannar vid frilagrets upplagsbok.

Fritt gods kan äfven uppläggas å frilager (se sid. 18); det behandlas der- efter såsom oförtulladt. Öfverföring af gods från en frilagershafvare till en annan sker utan tullens vetskap.

Vid utförsel af gods från frilagren journaliseras angifningen i tullkammar- eller vederbörligt hamnkontor och införes i *frilagrets utförselsbok*; godset plomberas, hvarom anteckning göres å angifningen, hvarefter denna och varan öfverlemnas till afsändaren. Kan plombering ej ske, så ledsagas godset af tullbetjeningen till lastningsplatsen. Utförseln kan äfven försiggå utan föregående journalisering i hamnkontoret, men i detta fall åtföljes godset alltid af tullbetjening. Utförsel från frilagren.

När godset förut är anmaldt i hamnkontoret och, efter fullgjord expedition i frilagret, plomberadt öfverlemnas till godsegaren, pligtar denne, i händelse det ej skulle framkomma till inlastningsstället, tarifens högsta tullsats, 6 kronor, för hvarje skålpund af bruttovigten.

Då gods från frilager landvägen afsändes med post, jernväg eller fraktman, så utfärdas en tullsedel; denne jemte varan öfverlemnas till afsändaren, hvilken står i ansvar för rigtiga afsändningen och är, vid ofvan stående ansvar, skyldig att anskaffa ankomstattest från bestämmelseorten eller utförselattest från gränsorten. Denna attest bilägges frilagersräkenskapen.

Vid transport från frilager till *kreditupplag* journaliseras angifningen i kreditupplagskontoret; varorna undersökas i frilagrets klareringslokal, hvarom attest tecknas å angifningen, som införes i frilagrets utförselsbok och öfverlemnas till kreditupplagskontoret. Sedan från detta kontor till frilagret ankommit en upplags- sedel, intygande att godset är uppfördt på vederbörligt konto, utlemnas varan.

Vid transport till *transitupplag i tullens packhus* tecknar frilagerskontoret bruttovigten å angifningen, som journaliseras å tullkammaren och i frilagrets utförselsbok, hvarefter godset ledsagas till packhuset, derifrån angifningen, försedd med packhusförvaltningens qvittens å godset, öfverlemnas till tullkammaren och der stannar vid räkenskapen.

Vid transport till *transitupplag i privat packhus* tullbehandlas godset af frilagersbetjeningen såsom till förtullning; angifningen journaliseras å tullkammaren och afföres i frilagrets utförselsbok, hvarefter godset ledsagas till vederbörande hammuppsyn, som på angifningen attesterar såväl godsets uppläggnig i det privata packhuset som dess anteckning i hamndistriktets transitbok. Angifningen återgår derefter till tullkammaren.

Vid *afskrifning å de resp. främmande Sündebudens tullfrihetslistor* (franchiser) förevisar lagerhafvaren vederbörande ministers af denne underskrifna och med hans sigill försedda deklaration, tillika med en angifning å varan. Denna tullbehandlas derefter och lagerhafvaren tecknar jemväl sitt namn å attesten, hvarefter undersökningsmännen utskrifva en lika lydande attest å deklarationen, hvilken tillika med angifningen aflemnas till frilagerskontoret, som har att uträkna tullbeloppet, hvilket uppföres endast å deklarationen. Denna och angifningen lemnas nu till packhusförvaltningen, som behåller deklarationen såsom bilaga och tecknar å angifningen bevis att tullbeloppet blifvit afskrifvet på vederbörande ministers tullfrihetslista, hvarefter angifningen återgår till frilagerskontoret och införes i dess *förtullningsbok*, dock utan införande af beloppet, och med tillägg: „afskrifvet å N. N. ministers tullfrihetslista.,” Derefter meddelar frilagerskontoret qvitto utan utsatt tullsumma, hvilket qvitto erfordras på det varan må kuma utföras genom porten.

Vid *förtullning till införande i staden* undersökes godset i frilagrets klareringslokal och den attesterade angifningen aflemnas till räkenskapsföraren, som antecknar densamma i förtullningsboken, uträknar och inkasserar beloppet samt lemna qvittens derå. Med detta qvittens begifver sig klareraren till den assistent som kontrollerar utförsehn från lagret, hvilken å qvittenset meddelar påteckning om huruvida varorna utgå lösa eller inpackade och i senare fallet emballagernes märken och nummer, hvarefter varorna få inpassera i staden.

Klarerings-
blanketter.

Angifningarne till förtullning och till afskrifning på de främmande ministrarnes tullfrihetslistor skrivas å tryckta s. k. klareringsblanketter, som erhållas från overtoldinspektoratet, försedde med der påtryckta löpande nummer för året, och införas i nummerordning uti frilagrets förtullningsbok.

Den inom toldbodens område belägna bygnad, som är upplåten till frilager, innehåller i tvenne våningar omkring 100 särskilda lägenheter till uthyrning. Dessa äro ständigt upptagna och utrymmet likväl för litet för behovet. För personer finnes blott *en* in- och utgång till hela byggnaden, så att hvar och en måste in- och utpassera genom kontrollrummet, der alltid en assistent är posterad. Till och från öfre våningen upp- och nedföras alla varor med en elevator, i nedre våningen passera de genom en port, som strängt bevakas och hvartill nyckeln, då porten ej begagnas för in- eller utförsel, förvaras hos kontrolören på frilagret. En fjerdedels timma före expeditionstidens slut ringes i en klocka, på det lagerhafvarne och deras ombud må göra sig färdige att aflägsna sig. Sedan allt är stängdt förvaras nyckelne hos den på nordre toldbodplats posterade kontrolören.

Alla attester och bevis underskrifvas af både kontrolör och assistent.

Personalen inom frilagret utgöres af en räkenskapsförare (fuldmægtig, som aflönas af toldkassereren) med trenne biträden; en kontrolör och två assistenter för varuundersökningen; två assistenter, som skiftevis kontrollera in- och utgående personer; en assistent i spritfrilagret samt nitton man edsvuret arbetsfolk, aflönade af tullverket, utaf hvilka tre äro förmän, med hvardera 900 kronors årlig lön, tio hafva 750 kronor och sex 700 kronor hvardera årligen.

Frilagret hålles öppet

under april—september från kl. 7 f. m. till kl. 3 1/2 e. m.

under mars, oktober och november från kl. 8 f. m. till kl. 3 e. m.

under december, januari och februari från kl. 9 f. m. till kl. 3 e. m.

Frilagersinstitutionen är särdeles egnad att fullständiga de friheter, som genom äldre författningar medgifvits de handlande till befrämjande af varuafsättning till utlandet, nemligen dels ompackning af varor på transitupplag i kungligt packhus, dels det privata transitupplaget, dels kreditupplaget och slutligen beviljandet af åtskilliga tullgodtgörelser. På frilagret åtnjuta varuegaren fullkomlig frihet att efter eget godtfinnande utan tulluppsigt behandla och ompacka sina varor i andra och mindre emballager till förtullning, kreditupplag eller utförsel. Alla onödiga inlägg och omslag kunna här borttagas föra varans tullbehandling till införsel, och förtullning eller utförsel kan ske af huru liten quantitet som helst, blott med det å sidan 18 omnämnda undantag.

Kreditupplaget i Kristiania.

Liksom det danska har det norska kreditupplaget sin upprimmelse från förordningen den 1 februari 1797 och har genom *Provisorisk anordning af den 7 december 1818* och *Lov af den 28 juli 1824* öfvergått i nu gällande tullagstiftning af den 20 september 1845, så att kreditupplagsrätten, som ursprungligen var inskränkt till „handlande i sjöstäderna“, senare utvidgats till apotekare, handtverksmästare, fabrikanter, verksegare och handelsberättigade fruntimmer.

Sedan år 1818 är antalet af kreditupplagsberättigade varuslag betydligt nedsatt, som ses af nedan stående tabell:

Antalet
upplags-
berättigade
varor.

	Antal tarifsatser.	Antal kredit- upplags- berättigade varor.	Antal tullfria artiklar.
enligt förordn. den 1 febr. 1797	765	626	28
” provis. anordn. den 7 dec. 1818	728	196	34
” tarifen af den 23 dec. 1842	758	143	86
” ” ” ” 26 maj 1860	658	119	99
” ” ” ” 5 maj 1866	557	104	160
” ” ” ” 20 juni 1882	538	55	203

Norska
yttranden
om kredit-
upplaget.

Att stämningen i Norge ej alltid varit så fördelaktig för kreditupplagsinstitutionen som i Danmark inhemtas af följande utdrag:

En den 5 juli 1867 tillsatt komité med uppdrag att undersöka gällande bestämmelser med hänsigt till behandlingen af fartyg och varor yttrar i sin Betänkning af den 8 april 1868 bland annat:

„Under det att å ena sidan kan anföras till fördel för kreditupplagsrätten att den, liksom krediten i allmänhet, verkar utjemnande och delvis danar en motvigt mot kapitalets magt, kan det å andra sidan knappast nekas att kreditupplagsrätten, sådan den i vår lagstiftning är organiserad, lider af den svaghet att den icke, såsom den allmänna krediten, är fästad vid betryggande, reela garantier, ej heller såsom denna, är en fördel, som utgör måttstocken på den grad af tillit vederbörandes personliga duglighet och rättsinne förtjena, men tvärtom utan un-

dantag (*iflaeng*) står öppen för enhvar, som löser borgarebref som handelsman eller handtverkare. Ty det är tydligt att i ett sådant dokument, åtminstone nu för tiden, hvarken ligger någon garanti för vederbörandes förmåga eller för hans vilja att uppfylla sina förpligtelser mot det allmänna, under det att i äldre tider antagligen någon större vikt kunde fästas vid ett sådant borgarebref, så länge produktion och omsättning under en skrämessig författning stodo i ett mera omedelbart förhållande till staten och i viss mening auktoriserades af denne såsom offentliga inrättningar; under hvilken förutsättning det också synes hafva varit mera följdriktigt än nu att använda straff som för brott mot offentligt förtroende, när vederbörande kreditupplagshafvare — till och med utan bedrägligt förhållande — blef insolvent och ej kunde erlägga tullafgiften för sina upplagsvaror. *)“

„För öfrigt bör icke heller bortses från den omständigheten att kreditupplagsrätten — närmast betraktad såsom tillfälle till anstånd med pligtiga afgifters erläggande — under de mindre utvecklade kreditförhållandena i de närmaste årtiondena efter dess uppkomst hade en mera naturlig grund än nu, och att densamme i synnerhet borde vara af betydelse i århundradets första fjerdedel under krigsåren och dermed följande dåliga konjunkturer och förstörda penningeförhållanden. Men liksom följderna af dessa händelser nu längesedan äro öfvervunna, så äro också den närvarande tidens förhållanden vidt skilda från äldre tiders i hänseende till ett utbredt användande af kreditanstalter, hvarigenom kapitalet åter fördelas och blir tillgängligt för handeln och produktionen. Under dessa mera utvecklade kreditförhållanden framställer sig helt naturligt en tvekan om icke det offentliga, både af hänsyn till sin egen och till de enskilda personernes välförstådda nytta, bör söka att få det nu varande förhållandet med tullkrediten omvänt, på det sätt att denna kredit för framtiden blir undantag, under det att den nu är regel, och i allmänhet hänvisa importören till sin privata kredit, om han för tillfället icke är försedd med kontanta medel.“

Efter en jmförelse mellan kommunikationsmedlen till in- och utrikes orter nu och för 20 å 30 år sedan finner komitén att en handlande nu för tiden är i stånd att göra lika stor eller större omsättning än förr med mindre stående lager, med mindre risk och mindre ränteförlust, hvarför komitén anser att tullkrediten för en mängd varor blifvit onödig. I synnerhet anses detta ega rum med manufakturvaror, som genom traktaten med Frankrike blifvit föremål för betydliga tullnedsättningar och ofta bestå af modevaror, hvilka äro föremål för hastig omsättning; men gäller äfven för en mängd andra varor.

*) Nu gällande Lov om Toldväsenet af den 20 sept. 1845 stadgar härför vatten- och brödstraff från 15 till 30 dagar.

Komitén fortsätter:

„Enligt de undersökningar komitén låtit anställa och efter hvad för öfrigt är densamma bekant, äro de direkta förluster statskassan har lidit genom kreditupplagshafvares oförmåga att fullgöra sina betalningar både sällsynta och förhållningsvis obetydliga; hvaremot man antagligen bör lägga en långt större vikt på de indirekta förluster, som uppstå och de missbruk, hvartill systemet i åtskilliga stycken ger anledning. Dessa missbruk äro efter komiténs uppfattning så mycket skadligare, som de i de flesta fall äro nästan omöjliga att uppdaga och sålunda efter tingens vanliga gång lätt förvandlas till stående praxis, till och med hos sådane personer, som under andra omständigheter näppeligen skulle hafva inlåtit sig på dylikt. Härigenom framkallas och näres en slapp handelsmoral, i hvilken tullverkets intressen städse skola finna en af sina farligaste fiender.“

Vidare anföres att efter hand som de industriela verksamhetsgrenarne i Norge under senare åren utvidgats och nu frambringa varor, hvilka såväl i utseende som kvalitet icke kunna skiljas från liknande artiklar af utländsk tillverkning, faran för in- och utländska varors förvexling, till förlust för statskassan, i samma mån ökas.

Komitén har dock icke funnit sig ega full grund att föreslå kreditupplagsrättens upphäfvande; hvaremot den ansett sig böra föreslå inskränkning af densamma inom de gränser, som enligt gällande tullbeskattningsgrunder och nu varande förhållanden för öfrigt kunna antagas vara de rätta. I denna riktning föreslås derföre dels att kredittiden för upplagde varor, som af tullagens 99 § bestämmes till två år, måtte inskränkas till *ett år*, dels att stadgandet i samma lags 100 §, att konungen kan efterskänka tullen för kreditupplagsvaror, som genom olyckshändelse förstörts, måtte upphävas. Båda dessa förslag hafva sedermera blifvit lag.

Minimi-
kvantitet
er för
upplägning.

Minimikvantiteterna för upplägning på kreditupplag hafva också tid efter annan blifvit förhöjde. I tarifen af år 1845 upptogs som regel 5 specier såsom den minsta summa, för hvilken kredit på upplagsvaror borde medgifvas. År 1848 antogos 10 specier som minimum. År 1851 vidtogs en ytterligare inskränkning, så att minsta tullbeloppet fastställdes till 20 specier. Vid samma tillfälle yttras att „kreditupplags-institutionens ändamålsenlighet och nytta på det hela är något tvifvelaktigt; att den bidrager till att framlocka handelsföretag, bygde uteslutande på kredit och derför utsatta för att omstörtas af oförutsedda, om ock hastigt öfvergående stockningar i handelsn gång eller af andra ogynnsamma förhållanden.“ Men då kreditupplagsrätten imellertid hade haft bestånd i en lång följd af år och derigenom vunnit ett betydligt inflytande öfver handelsförhållandena, antogs att man borde stanna vid ofvannämnde förhöjning i kreditupplagskvantiteterna.

Desse kvantiteter utgöra i nu gällande tarif exempelvis: tobak 150 kg (tullafgift 187 kronor), petroleum 1800 kg (180 kr.), ris 1200 kg (120 kr.), socker 240 à 325 kg (105 à 117 kr.), plommon, russin, fikon, mandel m. m. 450 à 700 kg (120 à 130 kr.), vin på fat 700 kg (116 kr.), kaffe 240 kg (96 kr.), feta oljor 1200 à 1800 kg (80 à 90 kr.), kakao 600 kg (72 kr.), väfnader ock garn 35 à 450 kg (42, 60 à 90 kr.) och sulläder 200 kg (46 kr.)

För jemförelse mellan upplagskvantiteterna enligt norska och danska nu gällande tulltarifer se sid 32.

För det norska kreditupplaget gälla för öfrigt följande speciela stadganden enligt tullagen af den 20 september 1845 med deri sedermera vidtagne förändringar:

Hvarje borgarebref skall, i enlighet med deruti införd föreskrift, förevisas Borgarebref. à stadens tullkammare; och utgör detta den enda behöfliga legitimationen för erhållande af kreditupplagsrätt.

Kreditupplagsvaror må ej uppläggas utanför stadens gräns utan konungens Upplagsplats. särskilda tillåtelse.

De varuslag, som enligt tarifen hafva kreditupplagsrätt, kunna tagas på Upplägning. upplag, dock ej i mindre kvantiteter än der äro bestämda, vare sig vid direkt införsel från utlandet eller från annat kreditupplag eller från transitupplag i samma eller annan stad. Från kreditupplag kunna varor deremot icke öfverföras till transitupplag.

Varor som flyttas från ett till annat kreditupplag kunna icke frånskrivas Från- det förra i mindre mängd än den i tarifen bestämda. Men vid export kan från- skrifning. skrifning ske i minst fjerdedelen af tarifnängden.

För så vidt kreditupplagsrätt tillåtes för bränvin, vin, humle och stengods, eger ingen frånskrifning rum när dessa varor från upplaget exporteras, utan skall införselstull likväl för dem erläggas *).

När varor omedelbart från utlandet eller från transitupplag tagas på kredit- Angifning. upplag, förhållas med angifning och varuundersökning såsom vid förtullning. Sedan varorna i räkenskapen äro uppförde på upplagshafvarens konto, kan han mottaga dem till eget förvarande.

När varor öfverföras från ett till annat kreditupplag vare sig i samma eller annan stad, skall såväl aflemnaren som mottagaren angifva desamma hos vederbörande räkenskapsförare.

*) Af dessa varuslag ega för närvarande endast vin på fat samt humle kreditupplagsrätt.

När varor exporteras från kreditupplag skall sådant likaledes hos räkenskapsföraren skriftligen anmälas; men hvad upplagshafvaren uttager af sitt upplag till afsättning inom landet, anmäler han blott vid hvarje fjerdedels års utgång, då tullverket gör afräkning med honom öfver de afgifter han för sitt upplag har att erlægga.

Upplags-
tiden.

Varor, som vid qvartalsafräkningen hafva legat *ett år på kreditupplag* skola förtullas, utan afseende på om de under denna tid legat på ett eller flera upplag, i en eller flera städer. Likaledes skall från upplaget förtullas hvarje varuslag, af hvilket behållningen utgör *mindre än hälften* af tillskrifningsquantum.

Säkerheter.

Till säkerhet för de afgifter, som anförtras upplagshafvaren föreskrifves att

1. det skall vara tullkammareföreståndarens rättighet att, så ofta han anser det nödigt, äfven mellan qvartalsafräkningarne, efterse eller låta efterse upplagsvarorna. Derjemte skall han, när han har grundade tvifvel om att tullkassans fordran hos upplagshafvaren för de redan förfallne eller senare förfallande afgifterne kan anses betryggad, vara bemyndigad att, i brist af annan säkerhet, taga upplagsvarorna eller så mycket deraf, som han anser nödigt för afgifternes betalning, under tullens lås. Han föranstaltar då strax om dessa varors försäljning på offentlig auktion, inkasserar beloppet och aflemnar det möjligtvis uppstående öfverskottet till upplagshafvaren. Men om en upplagshafvare ställer antaglig borgen eller annan nöjaktig säkerhet för sina tullafgifters rigtiga inbetalning hvart fjerdedels år, skall hans upplag mellan qvartalsafräkningarne vara fritaget från annan eftersyn än den, som på grund af förändring i tullsatserne på upplagsvaror kan anses nödig.

2. De afgifter, hvilka icke enligt 1:a mom. betäckas af de upplagda varorna, eller som ej på bestämd tid hvart fjerdedels år erläggas, kunna indrifvas genom utpantning, sedan order härom, på tulltjenstemannens begäran, af vederbörande utfärdats.

3. När någon upplagshafvare dör eller gör cession, skall Rätten strax gifva det till kända för vederbörande tullkammare, som oförtöfvadt uppgifver om och huru mycket boet är skyldigt till tullkassan.

Om då icke inom *fyra veckor* efter det tullkammaren har inlemnat denna uppgift, från boets sida ställes antaglig säkerhet för att skulden inom *fyra månader* skall varda betald, så är rätten förpligtad att på tullkammarens begäran utan uppehåll till tullverket utlemna de i boet befintlige upplagsvaror eller så mycket deraf, som erfordras till täckande af tullkassans fordran; hvarefter med dessa varors försäljning förhåles så som under 1:a mom. är föreskrifvet.

4. Tullkassan tillkommer första panträtt i samtliga upplagsvaror, som finnas i upplagshafvarens eller hans bos värjo, en för alla och alla för en. Skulle

de krediterade tullavgifterna icke betäckas af upplagsvarorna, har tullkassan för sin fordran i boet den förmånsrätt som enligt lag är tillagd *skatter*.

På en af de fyra första söckendagarne i januari, april, juli och oktober inlemnar hvarje upplagshafvare till tullkammaren på stället en af honom sjelf underskrifven *generalförklaring*, innehållande i särskilda kolumner

General-
förklaring.

- a) artiklarnes namn i bokstafsordning,
- b) behållningen enligt förra kvartalets *generalförklaring*,
- c) de varor, som under loppet af kvartalet äro tagna på upplag,
- d) summan af punkterne b och c,
- e) de varor, som äro utförde till utrikes ort, till bevis om hvilken utförsel upplagshafvaren bilägger de af honom förvarade, med attest försedda primaangifningar,
- f) de varor, som transporterats till andra kreditupplag,
- g) de varor, som under kvartalet äro förtullade, antingen enligt den vid senaste inventeringen framlagda „kontinuations-angifningen“ eller enligt andra förtullningsangifningar,
- h) de varor, som af upplaget uttagits till afsättning och som nu skola förtullas,
- i) behållningen af hvarje varuslag och
- k) summan af punkterne e—i.

I enlighet med *generalförklaringen* utfärdar redogöraren till vederbörande inventeringsmän förteckningar å behållningen tillika med hvad som efter *generalförklaringens* afgifvande kan vara upplagd, hvarefter inventeringen så snart som möjligt börjas.

Vid denna inventering, hvarom upplagshafvaren förut underrättas och vid hvilken han eller hans ombud skall vara tillstädes, åligger honom att iakttaga att: om något af den angifna behållningen efter kvartalets slut är afsatt, skall detta skriftligen anges för tullbetjeningen före förrättningens början („*kontinuationsangifning*“),

Inven-
teringen.

varubehållningen skall vara så sorterad och upplagd att hvarje slag för sig kan beqvämigen öfverses och undersökas samt att åt tullbetjeningen lemnas all behöflig hjälp för förrättningens hastiga afslutande.

Såsom behållning antages blott hela i handeln brukliga emballager i hvilka varorna inkommit. Varor i brutna emballager, hvarur något uttagits, skola förtullas, med undantag af toppsocker, tobaksblad i halfva fat samt manufakturvaror (garn inberäknadt) af ull, bomull, silke, lin och hampa.

Vid inventeringen skall tullbetjeningen så noggrant som möjligt efterse och bedöma att de varor, som förevisas, stämma öfverens med hvad som bör finnas enligt de af räkenskapsföraren mottagne förteckningar och uppgifter samt den

angifning, som upplagshafvaren sjelf, enligt ofvanstående, före förrättningens början skall afgifva.

Dessa handlingar förses på stället, efter omständigheterna, antingen med intyg om att allt befunnits riktigt eller med uppgift på de brister, som förefunnits. I senare fallet skall upplagshafvaren skriftligen erkänna bristen; vill han det ej, företages vägning, mätning eller uppräknig af det omtvistade. Handlingarne öfverlemmas efter förrättningens slut till räkenskapsföraren.

Inventeringen förrättas på hvarje ställe af en overtoldbetjent (kontrolör) och en undertoldbetjent (assistent).

Under den tid kvartalsinventeringen fortgår, vanligen från den 14:de till månadens slut, må kreditupplagsvaror icke föras från ett till annat upplag i staden, utan att sådant är vederbörligen anmaldt och passersedel meddelad.

Tullkammaren skall genom anslag å taflan och i en offentlig tidning kungöra tiden för kvartalsinventeringarnes början och slut.

Inbetalning
af tull.

När förrättningen hos en upplagshafvare är avslutad, har han att senast åtta dagar derefter sjelfmant till tullkammaren mot qvittens betala införselstullen för de varor som dels utgått till förbrukning, dels hafva legat ett år på kreditupplag och dels i behållning utgöra mindre än halfva tillskrifningsmängden.

Om på grund deraf att hela varupartiet angifvits såsom afsatt, ingen inventering företages, eller om samtliga upplagsvaror till följd af vissa straffbestämmelser (se nedan) förfalla till förtullning, så erläggas likaledes afgifterne inom åtta dagar, i förra fallet från generalförklaringsens datum, i senare fallet från den tid försummelsen är begången.

Varor, som afsändts till annan inrikes ort, få afskrifvas endast såframt bevis öfver varans ankomst till bestämmelseorten framläggas vid inventeringen. Detta bevis åligger det upplagshafvaren att anskaffa. Finnes icke detta bevis, måste tullafgiften erläggas; men om det vid första eller andra kvartalsafräkningen derefter företes, så afskrifves varan i kreditupplagskontot, om sådan vara der finnes, om icke, så återbetalas den erlagda tullafgiften kontant af räkenskapsföraren, utan afdrag.

Vill en upplagshafvare mellan kvartalsafräkningarne erlægga tull för upplagsvaror, kan detta icke ske för mindre partier än dem, i hvilka varorna kunna tillskrifvas upplaget, eller ock för hela restbehållningen af ett enskildt varuslag.

Export.

Utförsel af gods från kreditupplag sker med prima- och sekunda-angifningar, med på tro och heder afgifven försäkran å priman (se sid. 10).

Båda angifningarna aflemmas till räkenskapsföraren, från hvilken de, efter nödig annotation, tillställas bevakningen, som på båda exemplaren meddelar intyg om inlastningens öfverensstämmelse med angifningen.

Sekundan bilägges skepparens utgående märkrulla, priman återlemmas till upplagshafvaren, som har att framläggå den vid nästa afräkning.

Vid försändning till inrikes ort förhålles på samma sätt; dock erfordras ej försäkringen på tro och heder. Mottagaren skall vid ställets tullkammare angifva varan till kreditupplag eller förtullning, hvarom framkomstbeviset skall innehålla intyg. Transport till inrikes ort.

Enligt tarifens § 2 mom. c. kunna kaffe, thé, socker och sirap från kreditupplag, med befrielse från införselstull, utlemmas såsom skeppsprovision till utrikes gående fartyg, och det i huru små quantiteter som helst, mot skepparens skriftliga försäkran på tro och heder att varorna äro bestämda till proviant för besättning eller passagerare och icke med hans vilja skola åter insmuglas i landet. Skeppsprovision.

Följande straffbestämmelser rörande kreditupplaget innehållas i den norska tullagen: Straffbestämmelser.

Inlemnar en kreditupplagshafvare icke sin generalförklaring inom föreskrifven tid, bötar han 8 kronor för hvarje af de första sju dagarne han uteblifver, men efter denna tid förfalla samtliga hans upplagsvaror strax till förtullning.

Angifver han större behållning än som vid inventeringen förefinnes, bötar han halftva införselstullen af de för mycket angifna varorna.

Söker han dölja generalförklaringens origtighet genom att gifva sin behållning sken af att vara större än hon är, såsom genom att förevisa fastager, fyllda med vatten i stället för vin, och dylikt, så förhöjas böterne till varans dubbla införselstull.

Uteblifver han från inventeringen bötas 12 kronor, och om han ej infinner sig efter förnyad tillsägelse, anses hans samtliga upplagsvaror förfallne till förtullning.

När upplagsvaror under den tid inventeringen pågår utan anmälan föras från ett till annat upplag i staden, straffas såväl aflemnaren som mottagaren med böter, motsvarande tullafgiften å de olofligen transporterade varorna.

Uteblifver en upplagshafvare efter den bestämda tiden med erläggande af tullafgifterna, bötar han en procent deraf dagligen till dess betalning sker eller till dess den ofvan omnämnda utpantningen verkstälts.

Om kreditupplagsvaror, som angifvits till export, svikligen kvarhållas, såsom om vatten inlastas i stället för vin, inländska varor i stället för utländska af samma slag m. m., äro de angifna varorna förbrutna, eller deras värde. Har upplagshafvaren häri haft del, förlorar han sin upplagsrätt.

Om kreditupplagsvaror, som angifvits till export, efter inlastningen olofligen åter upplossas, äro varorna förbrutne, eller deras värde. Har upplagshafvaren häri haft del, förlorar han sin upplagsrätt.

Handlar någon mot på tro och heder afgifven försäkran genom att in-smugla varor, straffas han, utom för tullförsinllningen, äfven med förlust af de rättigheter, som sådan försäkran annars medför.

Fimmas, vid undersökningen af till kreditupplag angifne varor, andra eller flera slag än de i angifningen nämnde, erläggas böter, motsvarande tre gånger införselstullen, såframt detta belopp icke öfverstiger tredjedelen af värdet; i motsatt fall en tredjedel af detta värde. Men framgår af omständigheterna att ingen tullförsinllning afsetts, bortfaller denna föreskrift.

För sigill- eller låsbrott bötas från 20 till 800 kronor. Hit räknas äfven om någon beredt sig tillgång till under tullverkets lås eller sigill liggande varor, äfven om icke lås eller sigill brutits.

Befinnes det att en upplagshafvare blifvit ovederhäftig, utan att detta skett genom honom otillräknelig olyckshändelse, så att krediterade tullafgifter icke kunna hos honom erhållas, anses han — så vida straff som bedräglig gäldenär icke på honom kan användas — med fängelse på vatten och bröd från 15 till 30 dagar, hvarjemte han, efter utståndet straff, fortfar att vara statens gäldenär för det bristande beloppet.

Räkenskapen.

Kreditupplagsräkenskapen i Kristiania är betydligt enklare än den i Köpenhamn. Vid uppläggning af varor kommer angifningen ej till redogöraren förr än den är försedd med packhusattest, och införes då i löpande nummerordning uti *Toldbog B* *), der äfven transporter från och till kreditupplag inom staden samt förtullningar från upplaget antecknas. Från nämnde toldbog B införes derefter dessa uppläggningar, transporter och förtullningar uti *kreditupplagskontot* på vederbörande upplagshafvare. Export af upplagsgoods samt transport från och till upplag i annan stad införes direkt i kontot, utan att hafva antecknats i toldbog B, exporter vid hvarje tillfälle enligt inkomne angifningar och transporter vid kvartalets slut i enlighet med de generalförklaringarne åtföljande inlagor och ankomst-attester. Vid årets utgång afslutas kontot.

I *Toldkassererens Räkningssbok* införes uti särskilda kolumner all debiterad tull, dels efter toldbog A dels efter toldbog B, med sina i dessa böcker löpande nummer. Denna räkningssbok afslutas för hvarje månad.

I toldbog B införes äfven all förfallen packhushyra för till kreditupplag angifvet gods.

*) Toldbog A innehåller direkta förtullningar, toldbog B förtullningar från kreditupplag. Dessa båda föras af toldkassereren. Toldbog C innehåller förtullningar af spiritaosa och föras af toldskriveren.

Dessa trenne böcker, toldbog B, kontot och räkningsboken erhåller toldkassereren inbundna och upplinierade på tullverkets bekostnad, sedan de förut påtecknats („auktoriserats“) af stiftsamtmannen i Kristiania.

Alla angifningar skola vara skrifna å på tullverkets bekostnad tryckta blanketter, som å tullkammaren gratis tillhandahållas de trafikerande.

Kreditupplagshafvarnes antal i Kristiania uppgår till omkring 350. — Tulluppbörden uppgick för år 1882, enligt uppgift, till ungefär 8,5 millioner kronor, hvaraf tre fjerdedelar, eller 6,4 millioner, utgjorde tull för kreditupplagsvaror.

Frilager finnas icke i Norge men kunna, jemlikt Lov af den 4 juni 1866, Frilager. inrättas med regeringens tillåtelse.

Uppgift å de enligt nu gällande norska tulltariff till kreditupplag berättigade varor och jämförelse mellan *minimiquantiteterna* för uppläggnings af samma varor enligt norska och danska tariferne.

Nr i norska tarifen.		Enligt norska tarifen.		Enligt danska tarifen.	
32	Bomulls-dräll och damast	kg.	100	kg.	150
37	„ väf, annan, tryckt	„	90	„	150
38	„ „ „ flerfärgad	„	150	„	—
39	„ „ „ färgad och blekt	„	225	„	—
40	„ „ „ oblekt	„	450	„	150
54	Kakao	„	600	„	150
76	Blyhvitt och Zinkhvitt	„	1,800	„	150
77	Kochenilj och indigo	„	225	„	25
78	Färger i olja	„	1,800	„	—
92	Plommon	„	700	„	150
93	Korinter	„	450	„	150
94	Fikon	„	600	„	150
95	Russin	„	450	„	150
101	Linfrö	„	20,000	„	—
102	Raps- och Roffrö	„	20,000	„	—
128	Kautschuk, arbetad	„	120	„	—
146	Humle	„	250	„	—
170	Kaffe	„	240	„	150
194	Spanmål, korn	„	15,000	„	—
197	„ hvete	„	15,000	„	—
200	„ råg	„	15,000	„	—
236	Linne, garn, färgadt	„	180	„	50
244	„ mattor	„	225	„	—
245	„ segelduk	„	600	„	150
247	„ dräll och damast	„	100	„	150
252	„ väf, annan, tryckt	„	90	„	150
253	„ „ „ flerfärgad	„	150	„	—
254	„ „ „ färgad och blekt	„	225	„	—
255	„ „ „ oblekt	„	450	„	150
266	Mandel	„	300	„	150
344	Olja, bom-	„	1,200	„	250

Nr i norska tarifen.		Enligt norska tarifen.		Enligt danska tarifen.	
345	Olja, hamp-	kg.	1,800	kg.	—
d:o	„ kokos- och palm-	„	1,800	„	250
346	„ lin-, raps- m. fl.	„	1,800	„	—
348	„ petroleum	„	1,800	„	100
385)	Paddy	„	3,000	„	150
386)					
387	Ris	„	1,200	„	150
396	Sagogryn	„	900	„	150
402	Koksalt	hl.	330	„	2,500
407	Hel- och halvesiden	kg.	35	„	—
416	Sulläder	„	200	„	—
447	Socker, raffineradt	„	240	„	—
448	„ oraffineradt, ljust	„	240	„	150
449	„ „ mörkt	„	325	„	—
450	Sirap	„	1,200	„	—
462	Thé	„	60	„	50
466)	Tobak, blad och stjolk	„	150	„	150
467)					
502	Ull, garn, hvitt	„	450	„	—
503	„ „ annat	„	300	„	—
506	„ mattor	„	200	„	150
507	„ strumpor m. m., gröfre	„	225	„	—
508	„ annat trikotage	„	70	„	—
513	„ väfnader, andre	„	75	„	100
515	Vin på fat	„	700	„	150

London.

Den engelska tullagstiftningen tillåter ingen kredit på tullafgiften för en till egarens förfogande utlemnad vara, hvadan någon institution motsvarande kreditupplaget ej finnes.

Uppläggningsen af det fåtal utländska varuslag, som i England äro tullpligtige sker i *Warehouses*, dels inom dockorna, dels enskilda.

Engelska tullagen fordrar *bond* (borgensförbindelse) för alla operationer med oförtulladt gods, för uppläggningsen i warehouses, för flyttning från ett till annat warehouse, för återutförelse af oförtullade varor, äfven skeppsförnödenheter m. m. Beloppet af en stående *bond* för i enskildt magasin upplagdt gods är minst 3,000 pd St., för tillfällig flyttning af gods från ett till annat upplagsställe ansvaras med ett belopp, lika med tullafgiften å varan, för utförelse lika med dubbla tullen o. s. v.

Dockkompanierne hafva till tullverket aflemnat dylika bonds till säkerhet för tullen å de varor, hvilka i de särskilda dockorna uppläggas, och egaren eller innehafvaren af enskildt warehouse skall likaledes, innan gods får der uppläggas, ställa sådan säkerhet, som godkännes af *Commissioners of Customs*.

Sådana enskilda upplagsmagasin få ej ligga mer än tusen yards från tullhuset eller från godsets lossningsplats.

Tullverket ger ingen ersättning till importören eller egaren för förlust genom eld eller annan oundviklig olycka; men tullen kan i sådant fall eftergifvas.

Vid godsets uppläggningsen skall hvarje kolli eller hvarje parti kolli af samma slag märkas med fartygets inkommande nummer (*rotation number*) äfvensom med vigten eller måttet af innehållet.

Upplagdt gods kan flyttas från en till annan stad, när så önskas, efter angifning hos tullen och sedan borgen, motsvarande tullafgiften, blifvit, antingen på afgångs- eller ankomstorten, aflemnad för godsets återuppläggningsen eller förtullning.

Allt upplagdt gods skall förtullas eller åter utföras inom fem år efter uppläggningsen, så vida icke egaren begär förnyad uppläggningsen deraf, i hvilket fall det skall ånyo undersökas på egarens bekostnad och hvarje brist i den först upplagda kvantiteten förtullas. Godsegaren kan dock, om han så önskar, åter upplägga godset utan förnyad undersökning, förutsatt att vederbörande tulltjenstemän äro öfvertygade om att ingen brist finnes. Men om godset icke förtullas, utföres eller åter upplägges inom fem år, skall sådant gods, en månad efter det under-

rättelse derom gifvits egaren, med eller mot hans vilja försäljas, och försäljningsbeloppet användas till erläggande af tull, magasinshyra och omkostnader, samt återstoden tillställas godsegaren.

Efter behörig anmälan är det tillåtet att i magasinet sortera, särskilja och ompacka gods samt dermed vidtaga sådana förändringar, som äro nödiga för dess förvaring, försäljning eller skeppning; äfvensom att omtappa, blanda eller förstärka viner; hvarefter allt gods skall förvaras i samma packor och kärl som förut, så vida ej efter särskild tillåtelse ändring häri får göras.

Då gods skall uttagas till förtullning skall egaren angifva det och på samma gång erlägga full tull derå enligt kvantiteten vid uppläggningsen, med undantag af tobak, vin, spritvaror, fikon, korinter och russin, för hvilka artiklar tull erlägges efter varans vikt eller mått vid uttagningen, så vida ej brist finnes hafva uppstått på olagligt sätt, i hvilket fall afdrag icke göres för mer än som kan anses hafva afdunstat eller intorkat. — Ingen tull betalas för brist i gods, som anges till utförsel, om ej orsak finnes att anse det bristen på olagligt sätt uppstått.

Då, såsom nämndt är, kredit på tullafgiften för disponerad tullpliktigt gods ej medgifves i Englands tullförfattning, torde derifrån intet för våra förhållanden vara att hemta, hvarför jag kan inskränka mig till ofvan anförda korta utdrag af de viktigaste stadgandena i afseende å uppläggande af oförtullade varor.

Antwerpen.

Lagen af den 4 Mars 1846 medgifver i Belgien fyra slag af *entrepôts*, nemligen

Entrepôt franc,
" *public*,
" *particulier* och
" *fictif*.

Entrepôt franc är ett fullständigt omslutet område, som innehåller en eller flera bassiner för lossning och lastning samt magasin för varors uppläggning. Denna *entrepôt* finnes ingenstädes ännu, men kan inrättas i Antwerpen, Brügge, Gent och Ostende.

Entrepôt public är en uteslutande under tullens uppsigt stående byggnad för uppläggning af varor.

Entrepôt particulier är ett af godsegaren erbjudet och af tullverket godkändt magasin för uppläggning af vissa till denna förmån särskildt bestämda varuslag. Till sådant magasin har tullen en nyckel och godsegaren den andre. (Nederlag).

Entrepôt fictif är ett af godsegaren erbjudet och af tullverket godkändt magasin för uppläggning af de till denna förmån berättigade varuslag. Godsegaren har ensam vården om detta upplag och skall ställa borgen för tullafgifterne. (Kreditupplag.)

Tiden för varornas kvarliggande på desse *entrepôts* är obegränsad.

Entrepôt franc.

För detta upplag skola följande stadganden gälla:

Styrelsen, som utnämnes af konungen, består af en medlem af kommunalmyndigheten, två ledamöter af handelskammaren, tulldirektören på stället och uppborrdsmannen (*le receveur*).

Styrelsen uppsätter och underställer finansministern sitt specialreglemente för den inre ordningen i *entrepôten*. Tullverket har vården om denna jemte upp-

sigt öfver der befintliga kajer, magasin, fartyg samt alla varuoperationer inom entrepôten. Vakter, placerade utomkring inhägnaden, skola hindra tillgången för obehörige. Entrepôten i Antwerpen skall vara statens egendom.

I detta slag af entrepôt få äfven uppläggas till införsel förbjudna varor. Deremot få icke dit införas krut, lefvande djur och de varor, som i specialreglementet kunna vara förbjudne. För upplag af krigsvapen och ammunition fordras finansministerns tillåtelse.

Upplaget inventeras ej oftare än styrelsen finner nödigt, och då till det hela eller delvis. Finnes då öfverskott, uppföres det på egarens konto. Brist afföres ur kontot. Godsegare har rätt att begära inventering af sitt upplag för att undandraga sig magasinshyra för de brister, han anser förefinnas.

Varor kunna uttagas till reexport, transit, transport till annan entrepôt franc, till entrepôt public, particulier och fictif samt till förtullning.

Uttagning till förtullning sker efter specifik angifning, tullafgiftens erläggande och varornas undersökning samt attestering. Uttagning får ske i hvilken qvantitet som helst med undantag af

till export sjövägen: tågvirke, minst 1000 kilogram,

till entrepôt public, particulier eller fictif:

finare viner	minst	4 hektoliter
ordinära „	„	9 hektoliter
spritvaror (oberoende af styrkan)	„	3 hektoliter
rätt rörsocker	„	500 kilogram.

Magasinshyran, som förfaller hvar tredje månad till betalning, erlägges till uppbördsmannen, men regeringen och främmande ministrar äro derifrån befriade.

Uti särskildt magasin i entrepôten kunna, efter angifning och attestering, uppläggas skeppsprovisioner, strandade och bergade varor, varor från fartyg, som inkomma för reparation, belgiska varor, som återkomma och ej kunnat säljas eller införas i utlandet, varor utan mottagare eller med hvilka adressaten nekar att taga befattning samt varor, som antagas komma att åtnjuta tullfrihet.

Dessa varor återutföras, utlemnas tullfritt, förtullas eller säljas på auktion, efter omständigheterna.

Entrepôt public.

Entrepôt public bekostas af kommunen och kan upprättas öfverallt, der behof deraf göres. Dess öppnande sker genom ett tillkännagifvande af regeringen, efter det lokalerne behörigen godkänts och stälts till tullverkets förfogande.

Antwerpens entrepôt public eges nu af *la compagnie des docks-entrepôts*, som köpt den för ett pris af 2,200,000 francs.

Värden och uppsigten utöfvas uteslutande af tullverket genom en kontrolör, som biträdes af nödigt antal tulltjenstemän (*verifikatörer*).

Förbjudne till införande i entrepöten äro krut, lefvande djur, krigsvapen och ammunition (utan särskild tillåtelse), syror, eldfarliga och stinkande varor m. m.

Uppläggning kan ske af gods från utrikes ort, från entrepôt franc och från annan entrepôt public. Varor kunna uppläggas, äfvensom uttagas till transitering till annan entrepôt i hvilka kvantiteter som helst; men vid uttagning till förtullning är minimum 10 hektoliter spanmål och frö, 500 kilogram af andra lösa varor samt af oarbetade metaller, med undantag af koppar (250 kg.), 10 kilogram cigarrer och ett helt kolti af andra varor. Dessa minimibestämmelser äro dock icke tillämplige vid saldots uppgörande, ej heller i afseende å varor, som inkommit i mindre kvantiteter än de nämnde.

Upplagshafvaren låter åsätta varorna etiketter och vakar öfver deras bibehållande. Kolti kunna delas och varorna uppäckas för att undersökas, sorteras m. m.

Under transporten skadade varor få uppläggas med vilkor att skadan enligt tullförfattningen förut blifvit undersökt och varans tullafgift bestämd. Denna afgift får sedermera ej minskas om varan under upplagstiden skulle ytterligare försämras.

Inventeringen, som eger rum minst en gång om året och hvarvid gods-egaren anmodas närvara, sker genom kollinas räkning och enligt summarisk uppgift på vikt och mått vid uppläggnings. Skulle mera anmärkningsvärda olikheter upptäckas, sker en noggrannare undersökning. Öfverskott uppföras i kontot; brist, ej öfverstigande en procent, afskrifves. För större brist kan tulldirektören tillåta afskrifning, om han finner att densamma uppstått utan egarens förvällande.

Tullafgiften skall alltid erläggas före godsets uttagning, äfven för prof af hvad storlek som helst.

Magasinshyra erlägges hvar tredje månad till kompaniets uppbördsman.

Med regeringens tillåtelse kunna utländska varor, med borgen för tullafgiften, tillfälligtvis uttagas för förädling inom landet.

Tullverket har intet ansvar för upplagdt gods, med mindre det skadats genom dess tjenstemäns bevisade förvällande.

Entrepôt particulier.

Ehuru redogörelse för detta upplag ej egentligen tillhör denna berättelse, införes dock densamma här, för erhållande af en fullständig öfverblick af de fyra särskilda upplagssätt, som existera i Belgien.

Entrepôt particulier (nederlag) tillåtes endast i de städer, der entrepôt public finnes. Ansökning om åtnjutande af rätt till detta upplag göres hos tulldirektören, som öfvertygar sig om att lokalerna erbjuda tillräcklig säkerhet. Ansökningen skall utom fullständig beskrifning af lokalen, innehålla uppgift på de varuslag man vill upplägga. Dessutom skall bifogas ett af kommunalmyndigheten utfärdadt certifikat öfver sökandens redbarhet (*moralité*) och vederhäftighet (till bestämdt belopp) för de tullafgifter han kommer att erlægga. I brist af sådant certifikat bör sökanden ställa borgen för dessa afgifter.

Upplaget står under tullens och godsegarens vård och förvaras under tvenne lås, hvartill hvardera har en nyckel. Det skall när som helst vara tillgängligt för tullverkets tjenstemän.

Endast *viner, spritvaror, likörer och alla slags spannmål* få på detta upplag intagas, och det genom direkt införsel samt genom öfverförande från entrepôt franc, public eller particulier.

Efter föregången undersökning och attestering kunna nämnde varor uppläggas i hvilka kvantiteter som helst. Godsegaren, som har att åsätta hvarje kolla en etikett, innehållande nödiga upplysningar för godsets igenfinnande, är skyldig tillse att de upplagda varorna icke förderivas eller försämras. Vid behof kan tullverket skriftligen uppmana honom att inom åtta dagar gifva godset nödig skötsel. Åtlyder han ej denna uppmaning, så upphör upplagsrätten för detta gods och det är förfallet till förtullning inom näst påföljande månad.

Inventering företages tvenne gånger om året. Dervid befunna öfverskott uppföras på godsegarens konto; för brister skall tullafgiften genast erläggas enligt för tillfället gällande tarif. Öfverstiger bristen tio procent, anses tullförnillning ha egt rum och godsegaren straffas för sådan, såvida det ej kan bevisas att han är helt och hållet främmande för saken.

Gods kan uttagas från entrepôt particulier till utförsel, transport till annat entrepôt particulier och till förtullning; i sist nämnde fall efter det tullen enligt gällande tarif erlagts.

Innan prof får uttagas skall likaledes tullafgiften därför inbetalas.

Utförsel af viner tillåtes ej i mindre kvantiteter än en hektoliter af finare och fyra hektoliter af ordinära slag.

Öfverflyttning till annat entrepôt particulier får ej ske i mindre kvantiteter än fyra hektoliter af finare och nio hektoliter af ordinära viner samt tre hekto-

liter af spritvaror och likörer, men uttagning till förtullning i hvilken qvantitet som helst.

Kostnaden för upplagets öppnande och stängande erlagges af godsegaren med 30 centimer i timman och beräknas aldrig för mindre än en timma. Hvar femte dag skola dock, för vädrings skull, spanmålsupplag öppnas utan afgift. Af tullverket fordradt öppnande utaf upplagen aflöper kostnadsfritt för egaren.

Entrepôt fictif (Kreditupplag).

Med undantag för socker är detta upplag tillåtet endast i de städer, der entrepôt public finnes. Ansökning härom med bifogad borgen för tullafgiften skall inlemnas till tulldirektören i distriktet.

Upplaget står under godsegarens egen vård, men tullverkets tjenstemän ega när som helst tillträde dit.

Följande varuslag få läggas på entrepôt fictif: *kakao, kaffe, byggnadsvirke och finare trävirke, jern i stänger och knippor, tackjern, frukter af alla slag, och jernvägsskenor.*

Till detta upplag kunna varor inkomma från direkt införsel och genom öfverflyttning från en entrepôt franc, public eller fictif.

Uppläggningsen eger rum efter godsets behöriga undersökning och attestering och i hvilken mängd som helst, råsocker dock ej mindre än 500 kilogram.

För upplagshafvarens skyldighet att vårda godset gälla samma föreskrifter, som nämnas under entrepôt particulier.

Inventering göres två gånger om året; men utom dess skola tulltjenstemännen ofta besöka dessa upplag, isynnerhet dem, som innehålla socker. Finnes vid inventeringen öfverskott, skall det uppföras på kontot. Brister i upplaget skola genast förtullas.

Gods kan utgå från detta upplag till utförsel, öfverflyttning till annat entrepôt fictif och till förtullning.

Uttagningen sker efter föregången angifning och undersökning. Vid förtullning skall tullafgiften dessförinnan betalas enligt gällande tarif. Prof skola förtullas före uttagningen.

Uttagning kan ske i hvilken qvantitet som helst; förtullning af råsocker och transport deraf till annan entrepôt fictif dock ej mindre än 500 kilogram.

„Hvad hindrar“, säges i förordet till den belgiska allmänna tullagen, „en upplagshafvare att, utan att erlagga tull, till konsumtion utlemna utländska varor,

som han sedan ersätter med likadana belgiska? Hvad hindrar att varor, som förtullas efter värde, säljas då detta värde är högt och angifvas till förtullning först då värdet är lägre; hvilket vore en verklig tullförsnillning?" På grund af denna åsigt äro från entrepôt fictif uteslutna manufakturvaror och sådana, som förtullas efter värde.

Amsterdam.

Kredit på tullafgiften gifves endast för spirituosa, som, för att åtnjuta denna förmån, måste uppläggas i minst 5 hektoliter af 50 % styrka och efter det godkänd borgen ställts. Från detta upplag, hvilket helt och hållet är under egarens vård, får denne verkställa export, efter derom gjord anmälan hos redogöraren och sedan varan blifvit af tulltjensteman undersökt samt till mängd och styrka attesterad. Likaledes skall öfverflyttning från ett till annat kreditupplag i Amsterdam föregås af behörig anmälan, för anteckning i aflemnarens och mottagarens konton; men transport till upplag i annan stad, (som är tillåten, såvida tulluppbördsman der finnes), liksom uttagning från upplaget till förbrukning, anmäles endast i början af hvar tredje månad, då upplagshafvaren uppgifver sin behållning och erlägger tull för det förbrukade, hvarvid det beror på tulltjenstemannens godtycke att undersöka behållningen eller icke, allt efter det förtroende godsegaren åtnjuter.

Tiden för upplaget är obegränsad.

Vin, som i Nederländerne är tullfritt, åtnjuter samma kreditupplagsförmån i afseende å den derpå lagda accis, hvilken utgör 20 gulden per hektoliter.

Dockan (*Entrepôt-dok*) i Amsterdam förestås, enligt reglementet af den 12 december 1875, af fyra direktörer, af hvilka tre utnämnas af konungen och den fjerde af magistraten i Amsterdam. Deras tjänstetid varar i fyra år. Den af direktörerne, som handhafver den dagliga förvaltningen, har af dockans inkomster en årlig aflöning; de öfrige icke.

Direktörerne antaga en magasinsförvaltare, som har närmaste tillsyn öfver dockan. Denna befattning kan äfven innehafvas utaf en af direktörerne.

I allt hvad som angår statens uppbörd står dockan under uppsigt af tullverket. Ingen uppläggning eller uttagning af gods får ega rum utan att den i dockan anstälde tulltjensteman derom erhållit kännedom och de föreskrifna handlingarne blifvit honom förevisade.

I dockan får uppläggas:

a) gods, som införts från utlandet och är underkastadt tull eller accis, äfvensom accispliktigt gods af inländskt ursprung;

b) utländskt gods, som är fritt från tull och accis; — allt med vilkor att godset ej är af beskaffenhet att kunna medföra fara för annat gods, och med iakttagande af att inländska spritvaror aldrig få läggas i samma magasin som utländska.

Tulltjenstemännen hafva *rättighet* att undersöka det tullfria godset vid in- och utgåendet samt under upplagstiden. Då detta gods är lossadt kan det uppläggas i dockan utan annan åtgärd från tullverkets sida än att lossningsangifningen påtecknas af tulltjenstemännen; vid uttagandet erfordras för tullens räkning ingen angifning.

Dockan har sitt eget arbetsfolk, som af godsegarne kunna begagnas mot erläggande af arbetslön, hvilken bestämmes af direktionen. Men man kan äfven begagna eget folk, utom i det fall som här nedan omnämmas.

Uppläggningsbeviset kan ske antingen styckevis under magasinshövdingens vård, eller i förhyrdt helt magasin, som af direktionen uthyres för en eller flere månader, högst ett år.

I senare fallet kan gods öfverflyttas från en egare till en annan, efter till tullen inlemnad angifning, underskrifven af både aflemnaren och mottagaren.

För gods, som upplägges under magasinshövdingens vård betalas packhushyra enligt af direktionen fastställd och kungjord taxa.

För detta senare gods afgifver direktionen:

- a) uppläggningsbevis, lydande på importören;
- b) depositionssedel (*ontvang-cedul*), ställd på innehafvaren.

Uppläggningsbeviset å tullpliktigt gods underskrifves af magasinshövdingen och visas af tulltjenstemännen; det å tullfritt gods undertecknas endast af den förre. Genom dessa bevis erkännes uppläggningsbeviset, men dockan göres ej derigenom ansvarig för skada eller förminskning genom brand, inbrott, intorkning eller andra orsaker, som, utan försummelse eller förvällande af tjänstemännen, kan uppstå. Uppläggningsbeviset utlemmas till importören mot qvitto.

Vid transport af gods, vare sig till det hela eller delvis från en till annan egare, utgifves till den nye egaren ett nytt bevis öfver det till honom öfverlätna godset, och till aflemnaren, mot återställande af det gamla beviset, ett saldo å hans återstående varuparti.

Å vissa varor afgifver direktionen *depositionssedel*, nemligen å kaffe, socker, tobak m. fl. kuranta varor; deremot icke å väfnader eller flytande varor.

Den importör eller egare, som åstundar depositionssedel å sitt gods, under rättar skriftligen magasinshövdingen derom, med bifogande af uppläggningsbeviset, om sådant redan erhållits. Magasinshövdingen behandlar nu godset på köpmansvis, afväger det i lotter efter egarens önskan, låter märka hvarje kolli och gör

godset färdigt till utlemnande eller försäljning. Vid denna behandling, till hvilken dockans eget arbetsfolk måste användas, må egaren eller hans ombud vara närvarande.

Så snart depositionssedeln af magasinförvaltaren är uppsatt, blir godset, mot aflemnande af en utaf egaren undertecknad förskrifning, affördt från hans konto och bokfördt för magasinförvaltarens enskilda räkning.

Depositionssedeln öfverlemnas till egaren mot qvitto, sedan magasinerings- och arbetskostnader erlagts.

Sedan denna depositionssedel är afgifven upphöra alla dockans förbindelser till egaren såsom sådan, och kunna alla rättigheter öfver det deponerade godset utöfvas endast af depositionssedelns innehafvare.

Depositionssedeln ställes till innehafvaren, undertecknas af magasinförvaltaren och förses med dockans stämpel. Är godset tullpliktigt, så skall depositionssedeln viseras af tulltjenstemannen. Desse sedlar innehålla förbindelse att till innehafvaren genast, på hans begäran och på de hvarje söckendag bestämda tider, utlemna godset.

Entrepôt-dockan är från godsets lossning till depositionssedelns utgifvande importören, och derefter till godsets uttagning innehafvaren ansvarig för godsets lagliga och redbara behandling och förvarande, äfvensom för all skada eller minskning, som ej genom brand, inbrott, intorkning eller annan dylik orsak uppkommit.

Till egaren skall, enligt hans önskan, för hvarje varuparti ett eller flere depositionsbevis utlemnas; han har när som helst rättighet att låta dela ett bevis och utbyta det mot andra af mindre innehåll.

Hvarje innehafvare af ett depositionsbevis har rättighet att låta taga prof af dit hörande varor, dock med företeende af beviset och mot magasinförvaltarens anteckning derå om vigten eller kvantiteten af de uttagna profven.

De på godset utfärdade uppläggningsbevis eller depositionssedlar skola ovilkorligen förevisas innan detsamma kan utlemnas. De skola derefter strax af magasinförvaltaren makuleras för att till direktionen inlemnas.

Förloras eller förstöres uppläggningsbevis eller depositionssedel, får ingen duplett deraf utgifvas; men direktionen kan, efter att på rätte egarens begäran, genom tillkännagifvande i allmänna tidningar, hafva förklarat dokumentet dödadt och utan värde, efter viss tid till honom utlemna godset.

Entrepôt-dockan i Amsterdam är, enligt uppgift, byggd genom medel, som konung Wilhelm II på 1840-talet i eget namn upplånade. När detta lån — i en aflägsen framtid — genom afbetalningar med dockans inkomster är vordet guld, blir denna statens egendom.

Havre.

På entrepôts i Frankrike upplagdt gods anses vara utom landets gränser och behandlas vid utgåendet ur entrepöten såsom om det då inkommit.

Två slag af entrepôt finnas: *réel* och *fictif*.

Entrepôt réel i Havre utgöres af ett utaf tullverket bevakadt område, innefattande storartade magasin och bassiner, till hvars ingång tullen har den ena nyckeln och *la compagnie des docks-entrepôts* den andra. Entrepôt réel måste i allmänhet utgöra en enda byggnadskomplex, afskild från andra byggnader; likväl kunna andra godkända upplagsplatser tillåtas för saltadt kött och fisk, tran, talg och petroleum. För sistnämnda upplagsställen erfordras borgen.

Entrepôt fictif är ett upplag i enskildt magasin under godsegarens vård, hvarvid likaledes borgen för tullafgifterna erfordras.

Hvarje importör eger rätt att angifva varor till uppläggning i en lagligen inrättad entrepôt réel. I en del dylika kunna såväl till införsel förbjudna som tillåtna varor uppläggas; i andra endast tillåtna. Der till införsel förbjudna varor få uppläggas, skola för dessa finnas särskilda magasin, strängt afskilda från de öfriga och lästa med tvenne nycklar.

Några entrepôts réels („*entrepôts speciaux*“) kunna mottaga endast ett mindre antal varuslag, såsom i Cherbourg (under tulldirektören i Caen), der blott sädesbrännvin, genever, korinter, thé och vissa väfnader få uppläggas. Dylika entrepôts finnas i Roscoff (Brest), Morlaix (Brest), Saint-Malo (Saint-Brieuc), Fecamp (Havre), Dieppe (Havre), Boulogne och Calais (Boulogne), Gravelines och Dunkerque (Dunkerque.)

Tulluppsigten öfver entrepôts réels i de förnämsta hamnarne bekostas af staten. Likaså i Paris, Lyon, Orleans och Toulouse.

På andra ställen kunna entrepôts réels upprättas på begäran af kommunen, som då skall åtaga sig kostnaden för tullverkets uppsigt.

Förbjudne till uppläggning på entrepôt réel äro tullfria varor, eftertryck af franska böcker och främmande tillverkningar med franska fabriksmärken. Krigsvapen kunna endast uppläggas i Marseille, Bordeaux, Nantes, Havre, Rouen, Boulogne, Paris och Lyon.

Ingen uppackning, omtappning, delning, eller sammanslagning af kolli får ega rum utan tullverkets tillåtelse och under tullbevakning. Ej heller får utan

sådan tillåtelse någon behandling af upplagde varor företagas, åsyftande deras fördelaktigare försäljning; och kan sådant medgifvande af tullverket endast lemmas i afsigt att hämma eller förekomma varornas försämring, samt får ej innefatta någon sådan afsöndring eller rensning, som kan föranleda minskning i den upplagda vigten.

Med angifning och undersökning af varor, som ingå till eller utgå från en entrepôt förhållas som i allmänhet vid förtullning. Till införsel förbjudna varor angifvas som transitgoods.

Då en godsegare vill öfverflytta upplagde varor till en annan, skola båda angifva denna transport för tullverket, hvarvid, om uppläggningsen skall ske å entrepôt fictif, mottagaren skall ställa borgen för tullafgifterna.

Gods kan från en entrepôt öfverflyttas till en annan, om det är af de slag, som äro tillättna till uppläggningsen på den senare.

Tullafgiften beräknas alltid enligt den vid uttagningen gällande tarif.

Tiden för varors kvarliggande på *entrepôts réels* är 3 år, men på de förut nämnda särskilda upplagsställena och på *entrepôts speciaux* ett år.

Då gods legat tre år på först nämnde upplag, erinras godsegaren om sin skyldighet att erlägga tull för det till införsel tillättna och åter utföra det förbjudna. Om han icke åtyder denna erinran, skola varorna säljas och beloppet, efter afdrag af tull, magasinshyra och andra omkostnader, inflyta i depositions-kassan för att tillställas godsegaren om han återfordrar det inom ett år derefter. I motsatt fall tillfaller beloppet statskassan.

Anstånd med förtullning eller återutförsel kan dock gifvas af tulldirektörerna, så ofta en verklig fördel för handeln derigenom åstadkommes samt godset befines oskadadt.

För brist som finnes i en entrepôt réel vid slututtagningen af ett varuparti kan tulldirektören tillåta afskrifning, om godset vid hvarje uttagning blifvit vägd och då bristen uppenbarligen tillkommit på lagligt sätt.

Sjöskadade varor få icke uppläggas på entrepôt fictif. Ej heller tullfria. De från detta upplag till förtullning angifna varor skola erlägga tullafgiften efter den kvantitet, som fanns vid uppläggningsen och enligt vid uttagningen gällande tarif.

Spannmål får ligga på entrepôt fictif i två år, öfrige varor endast ett. Bli godset öfver nämnde tider kvarliggande, så uttages tullafgiften af den aflemnade säkerheten.

På sist nämnde upplag få införas produkter från franska kolonier; vidare skiffer till takläggning, byggnadsvirke, åror, qvastar, tomfat, trä till tunband och stäfver, vide i knippor, bärlingar, spröt och spjelor, master, spiror, sparrar och båtshaksskaft, tegel, golfsten, qvarn- och slipstenar, hampa, tågvirke af bast och

gräs, bomull, spannmål, gräsfrö, arbetad och oarbetad marmor, råa hudar, större och mindre, torra hudar, mindre, beck, tjära och harts, pottaska från land utom Europa, soda, svafvel, guano, ris och stenkol.

I Frankrike finnas för närvarande 42 entrepôts réels, 34 fictifs och 10 speciaux.

Vid en återblick på dessa olika lands tullagstiftning finner man att England, som alldeles icke medgifver kredit på tullen för disponerad tullpliktigt gods, Belgien som tillåter sådan å endast några få artiklar, Holland endast å spritvaror och Frankrike å till stor del blott varuslag af mindre värde och som hos oss äro tullfria, — alla stå i detta hänseende i liberalitet betydligt efter danska och norska tullagarnes medgifvanden till lättnad för varuutbytet; hvartill kommer att i Belgien och Frankrike de på kreditupplag liggande varorna ej derifrån få uttagas utan föregående angifning och undersökning samt tullafgiftens erläggande, hvilket utgör en ytterligare inskränkning i godsegarnes fria dispositionsrätt öfver sina varor och ett tidsödande hinder för omsättningen. Skall därför någon institution af det slag, hvarom är fråga och som skulle medföra verklig fördel för handeln, hos oss kunna genomföras, måste den, enligt min åsigt, upprättas på hufvudsakligen samma grunder som det danska kreditupplaget, med de inskränkningar och förändringar, som betingas af nutidens förhållanden, till hindrande af förvexling af ut- och inländska fabrikat och till åstadkommande af säkerhet för tullintägterne i öfrigt.

Slutligen anser jag mig böra erkänna den välvilja och beredvillighet, som af vederbörande autoriteter visats mig och dervid särskildt omnämna dem, som gjort sig det största besväret för underlättande af mina forskningar, nemligen i Köpenhamn hrr Overtoldinspektören, Kammarherren m. m. *K. v. Barner*, Kreditoplagskassereren *F. Z. Floor* och Toldkontrollören *C. P. Goldmann*, samt i Kristiania Toldinspektören m. m. *A. M. Andersen* och Toldkassereren *W. H. H. Aschehoug*.

Malmö i juli 1883.

C. M. Beyer,
Tullförvaltare.

